

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Hostující sólistka
opery NDM

**Veronika
Holbová**

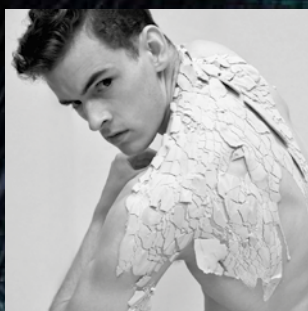
Že mě bude hudba doprovázet v životě, to jsem si v dětství dokázala představit...

ČINOHRA

Nová tvář souboru
PETR PANZENBERGER

BALET

Tanec za hranicí snů
VZLETY A PÁDY

OPERETA/MUZIKÁL

Koncert FANTOM
A GENTLEMAN MUZIKÁLU

NDM EXTRA

NOC
diVADEL
2018

Přijďte k nám na
NOC DIVADEL

UŽÍVÁM SI JAKO Muž v oblacích!

FORUM
NOVÁ KAROLINA

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

před námi jsou poslední dva měsíce roku 2018. Pro naše divadlo je to také čas **končící první etapy rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona**. A tak se postupně do konce roku 2018 budou vylupovat budovy areálu divadla v nové kráse, s novou pečlivě restaurovanou fasádou, s odkazem na její původní barevnost. Pro veřejnost zde budeme postupně otevírat další nové prostory, pro pracovníky divadla je to návrat z téměř ročního provizoria na svá místa. Naším umělcům přibyl k práci nový baletní sál a nová orchestrální zkušebna pro soubor opereta/muzikál. Pro naše hostující umělce zde budujeme nové pokoje hotelového typu. A vše dovršíme třetí adventní nedělí: dne 16. prosince 2018 slavnostně otevřeme v nejstarší budově areálu Divadla Jiřího Myrona novou divadelní pasáž s novým prodejem vstupenek, a hlavně s novou Kavárnou Národní dům. **Naším cílem je vytvořit z areálu**

Divadla Jiřího Myrona živé kulturní a společenské centrum Ostravy!

Měsíc listopad je v NDM ve znamení dvou premiér – činohra přináší naléhavý text Tadeusze Słobodzianka ***Naše třída***, soubor baletu pak přináší ve svém novém složeném večeru s názvem ***Vzlety a pády*** již třetí choreografii Jiřího Kyliána ***Křídla z vosku (Wings of Wax)***, kterou – stejně jako další dvě pozoruhodné choreografie Jiřího Pokorného a Denise Untily & Michelle Yamato – uvedeme v české premiéře! V posledních pěti letech prošel náš baletní soubor pod vedením šéfky Lenky Dřimalové velkou proměnou a začíná se pomalu, avšak úspěšně prosazovat i v zahraničí. Důkazem toho jsou i ohlasy našich dvou zahraničních vystoupení koncem srpna v Itálii a hlavně 11. října v Německu na scéně bonnského divadla, kde si podmanil náročné publikum ve vyprodaném sále (1 200 diváků) a uspěl svým vystoupením v těžké konkurenci špičkových světových tanečních souborů.

Poslední premiéra roku 2018 patří souboru opery. Poprvé zazní v Ostravě kompletní provedení díla velkého mistra italského verismu Giacomu Pucciniho ***Triptych***. Z tohoto díla byla uvedena pouze komická opera ***Gianni Schicchi***. Tato jediná Pucciniho komická opera patří podle mě vedle Smetanovy ***Prodané nevěsty*** a Rossiniho ***Lazebníka sevilského*** ke třem nejlepším komickým operám světa.

Po premiéře ***Triptychu*** budete mít možnost je všechny tři u nás vidět. Ostravská premiéra ***Triptychu*** se navíc uskuteční téměř přesně 100 let po světové premiéře tohoto díla v Metropolitanu opěře v New Yorku! Naše inscenace vznikla v koprodukcii s váženou operní scénou – o rok mladším naším bratrem – Slovenským národním divadlem. Jedná se o historicky první spolupráci našich divadel.

Dne 16. září 2018 přibyl do rodiny NDM v areálu budov Divadla Jiřího Myrona na třídě Čs. legií **12 nové Divadlo „12“**. Má zvidavá otázka: Už jste byli ve „Dvanáctce“? A sami sobě položte otázku: proč dosud ne? Je to krásný komorní divadelní prostor nabízející intenzivní intimní setkání mezi hercem a divákem. Přesvědčte se!

Hrát budeme i v roce 2018 tradičně v obou našich velkých divadlech denně od prvního vánočního svátku až do posledního dechu, posledního dne roku 2018! My však usilujeme s radostí o to, aby svátkem byla každá Vaše návštěva Národního divadla moravskoslezského i mimo sváteční čas. Věřím, že následující stránky našeho časopisu budou inspirací a výzvou k prožití svátečních divadelních setkání.

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na **Facebook Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Představení Lady Macbeth Mcenského újezdu patřilo k mým největším operním zážitkům, jaké jsem kdy měl. Bylo nesmírně vyrovnané po pěvecké, hudební i herecké stránce, zkrátka bylo to představení, jaké u nás vidáme jen opravdu zřídka! Moc a moc gratuluji!
Z Plzně zdraví Zbyněk Brabec

KOČKY

Krásné, překrásné, nádherné představení. Předčilo naše očekávání, určitě doporučuji a už se sama těším, jak vezmu s sebou do divadla děti a užijeme si to znovu. Nádherné kostýmy, výprava, hudba, výborné pěvecké, taneční i improvizční výkony a po ukončení této kočiči podivné pocit, že ta Ostrava má další divadelní kus, se kterým se může chlubit po celé republice.
Julie Vilkošová

Každé dva měsíce získává jeden z diváků za svůj komentář k inscenaci malou pozornost. Tentokrát odměňujeme paní Julii Vilkošovou, ke které putuje **CD Ostravská Broadway**.

Fotografie paní Anetty Erbanové – šťastné výherkyně leteckého zájezdu do Edinburghu, který našim předplatitelům věnovala CK Radynacestu.cz. Gratulujeme!
Foto Zuzana Rausová

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

**Budte s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřímálová
Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Mimořádné projekty: Kateřina Vozňáková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Tereza Cigánková, Lenka Dřímálová, Vladimíra Dvořáková, Adam Gold, Stanislava Hrušková, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvozník, Tomáš Novotný, Tereza Osmančíková, Karolína Pečenková, Gabriela Petráková, Miroslav Petříček, Pavol Smolík, Šárka Swiderová, Kateřina Vozňáková, Sylvie Vůjtková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Meleček
Redakční uzávěrka: 28. září 2018
Vychází: 25. října 2018
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal Národní dům druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Národní dům sloužil ale převážně ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k požáru, který budovu prakticky zničil. Po rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde také činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Divadlo „12“ se nachází v areálu budov Divadla Jiřího Myrona na třídě Čs. legií 12 a je od 100. sezóny novým komorním divadelním prostorem Národního divadla moravskoslezského. Slavnostně byla scéna otevřena dne 16. září 2018. Toto divadlo pro 60 diváků nahrazuje nejen dosavadní hraní souboru činohry ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka, ale je také místem pro aktivity dalších souborů – pro komorní operu, muzikál, časem i balet a další experimentální divadelní projekty na pomezí žánrů. Divadlo tvoří dva prostory – mimo hlediště a sál je to také divadelní bar. Autorem architektonické studie je architekt Jiří Stejskalík.

TIP NA VÁNOČNÍ DÁREK?
Vstupenka do divadla!

Národní divadlo moravskoslezské nabídne během Vánoc tradiční nadílku kulturních zážitků!

S přicházející zimou divadlo dokazuje, že je skutečným místem klidu a výjimečných zážitků, které můžete sdílet se svými blízkými. Čas adventu je proto pro vás naplněn řadou představení. Za zmínku určitě stojí návrat rockové opery *Jesus Christ Superstar*. Připraveny jsou samozřejmě také rodinné inscenace a nezapomněli jsme ani na ty nejmenší – do nového komorního Divadla „12“ se můžete vypravit na pohádku *O pejskovi a kočičce*.

Také vánoční svátky budete moci oslavit divadlem. Letošní nabídka přinese divácky oblíbené tituly i představení s vánoční tematikou.

Je již dobrým zvykem, že se na Silvestra hraje v obou divadlech Národního divadla moravskoslezského. V Divadle Antonína Dvořáka se můžete těšit na francouzskou komedii *Šťastní ve třech*, v Divadle Jiřího Myrona pak na výpravný muzikál *Kočky*. O silvestrovská představení bývá mimořádný zájem, proto s nákupem vstupenek neotálejte!

Svým blízkým můžete rozradostnit Vánoce tím, že darujete divadelní zážitek – a to v podobě dárkových voucherů NDM nebo vstupenek na konkrétní představení. S nákupem vám rádi poradíme v našem předprodeji.

(mb)

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Leoš Janáček (1854–1928)
OSUD
Lázeňská romance v životě skladatele
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 18. a 20. října 2018
v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v českém originále s českými a anglickými titulky

100 let od světové premiéry

Giacomo Puccini (1858–1924)
TRIPTYCH
Tři podoby lásky i smrti
– *Sestra Angelika, Plášť a Gianni Schicchi*
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Roman Polák
Premiéry 13. a 15. prosince 2018
v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v italském originále s českými a anglickými titulky v koprodukcí s Operou Slovenského národního divadla

Tom Johnson (1939)
ČTYRNOTOVÁ OPERA
Opera na čtyřech tónech?
Režie: Juraj Čiernik
Klavírní doprovod: Michal Bárta
Premiéra 14. února 2019
v Divadle „12“

OPERNÍ AKADEMIE OSTRAVA

Bohuslav Martinů (1890–1959)
JULIETTA aneb SNĚH
Hudební poezie
– *žena silnější než skutečnost*
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
Premiéry 11. a 13. dubna 2019
v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v českém originále s českými a anglickými titulky

OPERNÍ HITY 20. století

Giacomo Meyerbeer (1791–1864)
ROBERT DÁBEL
Operně-baletní mystérium o temném rytíři
Hudební nastudování: Robert Kružik
Režie: Dominik Beneš
Premiéry 13. a 15. června 2019
v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme ve francouzském originále s českými a anglickými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

OSUD – Veronika Holbová (Míla Válková) a Martin Šrejma (Živný)
Foto Martin Popelář

4

Gioacchino Rossini
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
1. 11. (19.00) – zájezd Praha, 3. 11. (18.30),
9. 11. (18.30), 1. 12. (18.30), 18. 12. (18.30),
29. 12. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Robert Kružík / Jakub Klecker
Režie: Ilja Racek
7. 11. (18.30), 27. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Hudební nastudování: Robert Kružík
Dirigent: Robert Kružík / Adam Sedlický
Režie: Bohuslava Kráčmarová
11. 11. (15.00), 13. 11. (18.30), 30. 11. (18.30),
4. 12. (18.30), 28. 12. (18.30)

PRVOREPUBLIKOVÉ GALA
Dirigent: Adam Sedlický
Sbormistr: Jurij Galatenko
Dramaturgie: Eva Mikulášková
16. 11. (18.30), 17. 11. (18.30)

POUZE
2
UVEDENÍ

Leoš Janáček
OSUD
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Adam Sedlický
Režie: Jiří Nekvasil
21. 11. (18.30), 22. 11. (18.30),
24. 11. (19.00) – zájezd Brno

Giacomo Puccini
**TRIPTYCH – SESTRA ANGELIKA,
PLÁŠT A GIANNI SCHICCHI**
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Adam Sedlický
Režie: Roman Polák
13. 12. (18.00) – premiéra,
15. 12. (18.00) – druhá premiéra,
19. 12. (18.00)

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

PRODANÁ NEVĚSTA, LA TRAVIATA A LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Vánoční čas s rodinou a přáteli pojměte slavnostně! Přichystali jsme pro vás hned tři nádherné dárky v podobě *Prodané nevěsty*, *La traviaty* a *Lazebníka sevillského!!!*

Jakub Klecker

Jakub Klecker

Česká národní klasika pro celou rodinu! Smetanova PRODANÁ NEVĚSTA s držitelkou Ceny Thálie 2016 Pavlou Vykopalovou v hlavní roli
Vánoční repríza 27. 12. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Foto Martin Popelář

Romantická Paříž s nestárnoucími valčíky Verdiho LA TRAVIATY s Veronikou Holbovou a Martinem Šrejmou v hlavních rolích
Vánoční repríza 28. 12. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Foto Martin Popelář

Rossiniho LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! český s Jiřím Hájkem v roli šibalského holiče Figara v unikátní režii Ondřeje Havelky
Vánoční repríza 29. 12. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Foto Martin Popelář

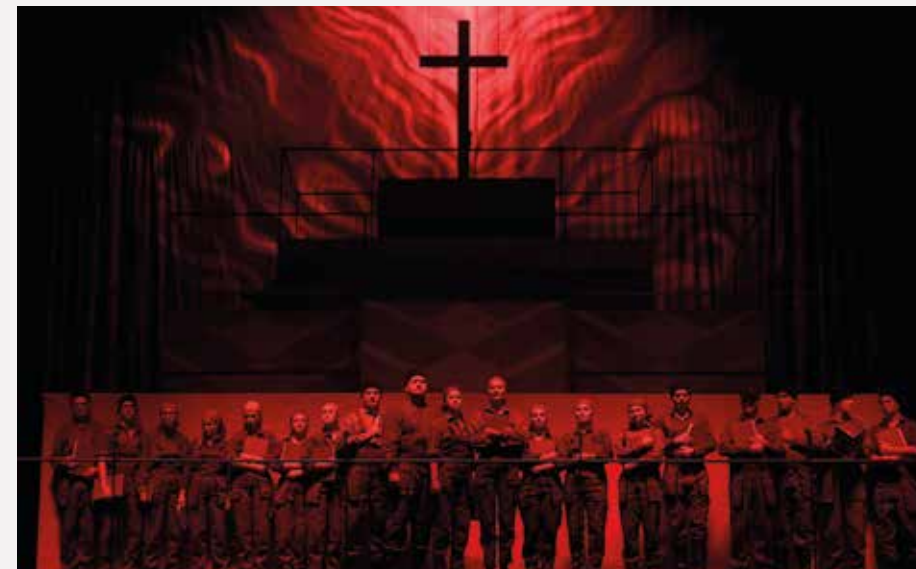
Alois Hába (1892–1973) a jeho opera **Přijď království Tvé** očima zahraniční odborné kritiky

Univerzální festival. New Opera Days
Ostrava 2018

Úvodní večer byl velkou událostí, a to nejen v českém hudebním životě. Po 76 letech bylo poprvé uvedeno dílo Aloise Háby *Přijď království Tvé* s podtitulem *Nezaměstnaní*, šestinotónová opera o 3 jednáních a 7 obrazech pro orchestr, smíšený sbor a 26 sólových rolí. Pochvalu zasluhuje koncepce režiséra (Jiří Nekvasil), jež věrně odráží myšlenku opery. Ve scénografii (David Bazika) a kostýmech (Marta Roszkopfová) dominovala jednoduchost a symbolika. Čtyřúrovňová scéna poukazovala na hierarchii protagonistů a kostýmy odrážely charakteristiky postav (dělníci v šedých uniformách, členové ředitelství v oblecích, Lucifer v nějaké legrační róbě, Kristus v bílých šatech). Socialistické téma opery bylo zpečetěno symbolickou hrou krvavě červeného světla. Je třeba dodat, že *Přijď království Tvé* je v posledních letech druhou (po opeře *Nová země*) premiérovanou operou Aloise Háby. Silným zahájením festivalu NODO 2018 Češi napravili všeobecnou opomíjenost svého avantgardního průkopníka.
Szymon Borys, Glissando (PL)

Antroposofie, nezdvořilé happeningy a pohřební kosmetika

Český festival NODO (New Opera Days Ostrava) byl v letošním roce zahájen světovou premiérou opery *Přijď království Tvé* Aloise Háby, která byla napsána v letech 1937–1942 na autorovo vlastní libreto, ale nikdy nebyla uvedena, ať už z důvodu probíhající války, nebo pro zjevné provozní těžkosti: jedná se o první skutečně mikrotonální operu napsanou v šestinotónech. Sám Hába (který se výzkumům na poli mikrotonální hudby věnoval díky povzbuzení Ferruccia Busoniho) ji považoval za vrchol svých tvůrčích aktivit a za příklad hudby konečně osvobozené z pout systému temperovaného ladění. Bruno Ferrandis si na jevišti skutečně užil svoje, aby udržel pohromadě tuto komplexní a chaotickou partituru s 26 sólovými pěveckými rolemi, hutnou orchestrální texturou, se spoustou žesťů, dlouhatánskými sborovými scénami a se speciálním harmoniem laděným v šestinotónech, které pro Hábu ve 30. letech zkonstruoval August Förster, dle Busoniho návrhu. Mikrotonální struktura vytvářela ponurý a uši rvoucí efekt, avšak nosná struktura byla velice rytmická, občas až válečná, s momenty

Alois Hába: PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ (NDM, 2018)

Foto Martin Popelář

exaltace a atmosférou spíše obřadnou než dramatickou. Ta byla velice dobře vystižena v režii Jiřího Nekvasila a užitím geometrického lešení, jemuž dominoval obrovský kříž (dle návrhů Davida Baziky).

Gianluigi Mattieti, Amadeus (IT)

Vizionářský klastř

České průmyslové město Ostrava se vyvinulo ve významné centrum nového hudebního divadla. Hlavním dílem festivalu New Opera Days Ostrava 2018 bylo mikrotonální oratorium Aloise Háby. Tento český skladatel náleží k často zmiňovaným uměleckým experimentátorům 20. století. Jeho jméno je spojeno s rozvojem osobité mikrotonality, důslednou čtvrttónovou a šestinotónovou hudbou. (...) Neprovedeno zůstalo do nedávné doby jeho tříaktové jevištní dílo *Přijď království Tvé*, vzniklé mezi roky 1937 až 1942, které (na skladatelovo vlastní libreto) neztělesňuje nic víc než vizionářskou syntézu komunistického ideálu a antroposofie. Hába se tak s vrzáním posadil mezi dvě ideologické židle. Ačkoli spíš mamutí kuriozita než objev bylo toto odkrytí Hábova neblahého testamentu přesto hudebněhistorickou čestnou povinností a stalo se centrem letošních Ostravských operních dnů.
Hans-Klaus Jungheinrich, Opernwelt (DE)

NODO: Přijď království Tvé

Dirigent Bruno Ferrandis vykonal při světové premiéře tohoto podivuhodného díla pravý zázrak. Nešlo jen o to udržet pohromadě velký ansámbl, nýbrž neustále také dbát o dynamiku, neboť nadměru hymnické nebo meditativní úseky nejsou právě divadelně dominantní. Je především jeho zásluhou, že se v souhře sboru Canticum

Ostrava, připraveného Jurijem Galatenkem, a obou mezinárodně obsazených orchestrů, Ostravské bandy a Nového orchestru Ostrava, opakovaně dostavovaly vysoce intenzivní zvukové momenty. Mezinárodní a překvapivě mladé festivalové publikum v Ostravě bylo dílem o (mírném) třídním boji nadšeno.

Boris Gruhl, Das Opernglas (DE)

Přijď království Tvé

Dílo představuje hudební výzvu a obsahově je velmi náročné. Je komponováno v šestinotónech (interval velké sekundy rozdělen na 6 tónů, oktáva rozdělená na 36 tónů) a jeho tématem je nezaměstnanost zaviněná nástupem strojů a robotů. Když Hába poukazuje na trojčlennost sociálního organismu Rudolfa Steinera a přivádí na jeviště Krista, Lucifera a Arimana jako duchovní bytosti, promlouvá prostřednictvím antroposofického učení, jehož byl přívržencem. Na ucho navykklé hudbě 20. století působí Hábova mikrotonální opera jako osobitý, originální vklad do vývoje moderní hudby. Hába neteoretizuje, ale experimentuje. Už jako dítě, nadán absolutním sluchem, hrál ve folklorní kapele svého otce na housle a pohyboval se v mikrotonálním světě moravsko-valašské lidové hudby. Česká muzikoložka a hábovská specialista Vlasta Reittererová nazvala operu *Přijď království Tvé* směsí kritického brechtovského divadla a jevištního mystéria. To souhlasí, a současně je dílo ještě něčím víc. Neboť hledí do budoucnosti a zanechává otevřenou otázku k řešení.

Michael Kurtz, Goetheanum (CH)

Všechny recenze jsou dostupné
na www.newmusicostrava.cz

UVEDLI JSME

Leoš Janáček (1854–1928)

OSUD

Lázeňská romance v životě skladatele

Opera o třech dějstvích z roku 1907

Libreto (*Tři obrazy románové*)

Fedora Bartoňová (1884–1941)

**Reprízy 21. 11. (18.30), 22. 11. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka a 24. 11.
(19.00) v Mahenově divadle v Brně**

„Janáčkův *Osud* je opera, které se režiséři bojí, nebo ji přehlížejí kvůli komplikovanému libretu. V lepším případě bývá označována za „inscenační výzvu“. **Jiří Nekvasil** tento názor nesdílí a novou ostravskou inscenaci vybudoval se vši vážností a důvěrou v kvalitu díla. Díky tomu má ostravské publikum možnost vidět Janáčkovu luhačovickou romanci se vši její kouzelnou nelogičností a zbesílostí srdce. A hlavně objevit nový kus geniální hudby.“

Michaela Vostřelová, Harmonie

„Ostravská inscenace zdařile vyvrací řadu mýtů, kterých se o této Janáčkově opeře za léta nahromadilo víc než dost. **Nekvasilův** *Osud* se jeví jako postmoderní dílo na pomezí fantazie a reality. Svým pojetím vyvrací zažitá klíše o nedokonalém libretu a vrhá veškerou intenzitu k tvůrčí svobodě skladatele, v jehož životě a díle se stírají hranice mezi realitou, vzpomínkou a tvůrčím dílem. *Osud* je situován na lázeňskou kolonádu Luhačovic, do tísnivého ovzduší městského bytu a v závěru do foyeru konzervatoře. Výtvarník scény **Daniel Dvořák** vytvořil jako ústřední

scelující motiv symbol klaviatury, která definuje a ohraničuje prostor a stává se jakousi tichou rezonancí tvůrčího zápasu Živného-Janáčka o dokončení, případně nedokončení svého díla. Dvořák využil řadu zajímavých scénických prvků – od tryskajících lázeňských pramenů přes listování v časových pohlednicích až po dusivý interiér bytu s šílenou matkou – scéna vždy slouží celku, je minimalistická a monolitní.“

Milan Bátor, Ostravan.cz

„Samozřejmě nevšední Janáček v nádherném balení, velmi vkusně zpracovaný, překrásná scéna i kostýmy. Musím vyslovit velkou poklonu režii pana ředitele **Jiřího Nekvasila**, ale samozřejmě i interpretaci Janáčkovy hudby.“

Marcela Mrózková Heříková, ředitelka TV FABEX, členka kulturní komise města Ostrava

„Předem podotýkám, že toto je názor čistého laika. Pro mne to byla hodně složitá hudba a hodně složitě libreto, ale přesto to bylo zajímavé a myslím si, že se to **Jiřímu Nekvasilovi** povedlo. Co na mne udělalo dojem, byla scéna a především paměť pěvců, co se týká textu. Já osobně píšu složitě věty, ale libreto bylo i z mého pohledu extrémně komplikované a naučit se jej musela být neskutečná dřina. Pro mne osobně to byl zajímavý zážitek a gratuluji Národnímu divadlu moravskoslezskému k tomu, že v průběhu jeho 100leté historie zazněly na jeho prknech všechny opery Leoše Janáčka.“

Pavel Tuleja, rektor Slezské univerzity v Opavě

Martin Šrejma (Živný) Foto Martin Popelář

„Nádherné, úžasné představení, úplně ve všech složkách. Jsem nadšený.“

Dominik Beneš, režisér

„Já jsem nadšený obsazením i režii, vychutnal jsem si to. Mám hodně zkušeností s tímto dílem a prvně jsem slyšel tenora (**Martin Šrejma**), který to má zcela v moci. Je přesný typ do Janáčkových oper, neměl jsem problém mu rozumět při tak složitém textu. A vůbec celé vaše obsazení je stoprocentní. Já jsem si to moc užil a celou cestu domů do Prahy se z toho budu těšit. Orchester hrál také velmi dobře. Vše fungovalo tak, jak má. Nemám, co bych tomu vytknul. Zase má Ostrava výbornou inscenaci.“

prof. MgA. Ivan Kusnjer, vedoucí katedry zpěvu a operní režie na HAMU

Matthias Kastl (Žán), Linda Ballová (Mila Váňková), Anna Knollová (Nalévačka vody), Filip Kasztura (Doubek), Martin Šrejma (Živný) a Tereza Petrová (Nána) Foto Martin Popelář

NENECHTE SI UJÍT

PRVOREPUBLIKOVÉ GALA

Hudební skvosty Československa (1918–1938)

Dirigent **Adam Sedlický**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**

Sólisté:
Linda Ballová (soprán)
Eva Dřízgová-Jirušová (soprán)
Markéta Cukrová (mezzosoprán)
Anna Nitrová (mezzosoprán)
Martin Šrejma (tenor)
Lukáš Bařák (baryton)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Jaroslav Podžorski**

České titulky

Uvádíme 16. a 17. listopadu v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

POUZE
2
UVEDENÍ

Prvorepublikový galakonzert bude věnován oslavám české státnosti, ale také letošnímu významnému jubileu Leoše Janáčka. Jeho program bude sestaven ze skladeb, které napsali autoři žijící v Československu po dobu trvání první republiky, tedy v letech 1918–1938. Nezazní pouze ukázky z operních děl. Dramaturgickým výběrem se dotkneme i související problematiky, jako je vzájemná interakce českých a německých hudebních prvků, proces uvolňování

ze stylové ohraničenosti tzv. národních škol 19. století, stejně jako významná úloha jazzu a dobové taneční, scénické a filmové hudby v hledání soudobého vyjadřovacího stylu, otázka avantgardismu a jeho vývojových proměn, vlivy druhé vídeňské školy, Richarda Strausse či Clauda Debussyho...

Slavnostní večer bude otevřen výběrem z operního díla hukvaldského rodáka **Leoše Janáčka** (*Z mrtvého domu, Příhody lišky Bystroušky, Věc Makropulos*), k jehož odkazu se NDM hrdě hlásí v rámci celoročního projektu Janáček Ostrava 2018, a také již 100 sezón, během nichž uvedlo všechny jeho opery. První část programu bude věnována dnes neprávem opomíjeným židovským autorům umučeným v roce 1944 v koncentračním táboře v Osvětimi: **Pavlu Haasovi** (*Šarlatán*) a **Viktoru Ullmannovi** (*Pád Antikrista*), jakož i slovenskému skladateli **Eugenу Suchoňovi**, jehož monumentální sborový *Žalm země podkarpadskej* (výběr) uzavře první polovinu večera.

Half-Time (Poločas), rondo pro orchestr s klavírním sólem **Bohuslava Martinů**, zahájí druhou půli. Následovat bude hravý vstup do jeho *Veselohry na mostě* (světová premiéra scénického uvedení v dnešním NDM v roce 1948), kam nás přenesou výstup z opery *Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům straší Jaroslava Křičky*. Dále bude uvedena pasáž věnovaná českým Němcům: znovuobjevenému skladateli **Theodoru Veidlovi** (po druhé světové válce byl internován v Terezíně a měl být odsunut, zemřel však ještě v Terezíně na podvýživu)

JANÁČEK
OSTRAVA
2018

a jeho satirické opeře *Maloměstáci* (*Die Kleinstädter*), **Ervinu Schulhoffovi** a jeho dokonale instrumentovaným expresionistickým *Plamenům* (*Flammen*) či geniálnímu **Erichu Wolfangu Korngoldovi** (syn brněnského odborného recenzenta Julia Korngolda), který se po emigraci do USA stal uznávaným filmovým skladatelem. Jeho operu *Mrtvé město* (1920) zařadí opera NDM do svého repertoáru 100 let od světové premiéry; na galakonzertu si můžete vychutnat výběr z tohoto sladce roztančeného díla. Na závěr budou uvedeny nádherné jazzové písně Osvobozeného divadla čili trojice **Jaroslav Ježek, Jiří Voskovec** a **Jan Werich**, které zazní v novodobé úpravě Jana Kučery pro symfonický orchestr. (em)

OPERNÍ SIRÉNY

Diskuzní pořad operní dramaturgyně NDM **Evy Mikuláškové** se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se koná v den zkoušky sirén – první středu v měsíci (nyní 7. 11. a 6. 12.). Pozvání již přijali dirigenti a skladatelé, režiséři, scénografové, kostýmní výtvarníci, vysokoškolská pedagogové, jakož i interní pracovníci NDM. (em)

DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
První republika
Středa 7. listopadu 2018
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
Hosté z katedry teorie a dějin umění Fakulty umění Ostravské univerzity:
Viktor Vešek, muzikolog
Martin Čurda, muzikolog
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková
www.ndm.cz

DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
Puccini a italská opera
Středa 6. prosince 2018
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
Hosté:
Marie Kronbergerová, muzikologka a překladatelka italských operních libret
Tomáš Brauner, dirigent
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková
www.ndm.cz

Od roku 2017 ses představila hned v několika hlavních rolích nejúspěšnějších inscenací opery NDM – Lucia (Zneuctění Lukrécie), Rosina (Lazebník sevillský!!!), Violetta Valéry (La traviata). Nyní ztvárňuješ Milu Válkovou v Janáčkově Osudu a hned v prosinci staneš v titulní roli Pucciniho Sestry Angeliky. Do toho všeho studuješ doktorát na Fakultě umění Ostravské univerzity, sama vyučuješ a připravuješ se na mnohé pěvecké soutěže. Jak vypadá takový běžný den Veroniky Holbové?

Má práce je poměrně náročná na časovou koordinaci. Tím, že dělám vícero věcí najednou, je občas těžké vše skloubit dohromady. Můj běžný den začíná zkouškou na jevišti, poté přebíhám vyučovat a večer se vracím na odpolední zkoušku nebo na představení. Když mám volnější den, utíkám nahrazovat hodiny na univerzitě nebo se sama učím, chodím na lekce angličtiny a také se snažím starat o domácnost. Na nějaký čas jsem přerušila svá doktorská studia, abych vše lépe zvládala. Jinak dnes

U Violetty musíte vědět, jak použít a rozvrstvit si síly, najít si odpočinková místa a „nepřepálit start“...

už si nenechám vzít čas pro sebe... Když nemám „běžný den“, chodíme s partnerem na hory a do sauny.

Hned od dětství jsi věděla, že chceš být operní pěvkyní? Již od tvých pěveckých začátků tě pedagogicky vede dlouholetá sólistka naší opery Eva Dřízgová-Jirušová. Jakým způsobem po těch letech společně pracujete na nastudování nové role?

Že chci být operní pěvkyní? To asi ne. Ale že mě bude hudba, respektive zpěv doprovázet v mém životě, to jsem si dokázala představit. Už od dětství jsem směřovala touto cestou, ale hlavní rozhodnutí přišlo na konzervatoři, kde jsem se dostala do pěvecké třídy Evy Dřízgové. Správné vedení, lidský přístup a její podpora mě dovedly až k dnešním rolím. A jak spolupracujeme dnes? Úplně stejně jako před čtrnácti lety. Dnes jsem však samostatnější a naše hodiny se neuskutečňují tak často. Stále si však chodím pro rady. Pokud mě čeká náročnější program, vždy jej přijdu předzpívat a to jsme schopné se v něm pitvat i několik hodin. A stále má se mnou moje paní profesorka trpělivost.

Nejvýrazněji ses vryla do paměti diváků svým ztvárněním Rossiniho Rosiny v Lazebníkově sevillském!!! Je vidět

i slyšet, že je ti tato role šita na míru. Jaká to pro tebe byla zkušenost pracovat s režisérem Ondřejem Havelkou na této inscenaci?

Pěvecký part Rosiny mi vyhovuje, protože mám dar hybnějšího hlasu a můžu si pohrát s koloraturami. Po herecké stránce je mi role opravdu šitá na míru, možná právě díky panu Havelkovi. Jeho režie je veselá, hravá, rozpořbovaná, načasovaná, ale také vyšperkovaná do nejmenších detailů. Naučil mě dívat se na herectví jinou optikou. Optikou klauna, mima a činoherce, když tedy mluvíme o *Lazebníku sevillském*!!! A také, že někdy „méně je více“!

Diváci byli okouzleni také tvým pěveckým výkonem v La traviatě. Co to znamená pro sopranistku, která se musí připravit na zvládnutí v podstatě tří hlasových typů, které v sobě role Violetty Valéry nese?

Na prvním místě je třeba mít technicky naprosto zvládnutý pěvecký part – bez toho se asi nepohneme z místa. Role je vlastně psaná pro koloraturní, lyrický až mladodramatický soprán. Musíte vědět, který, kdy a jak použít, a rozvrstvit si síly, najít si odpočinková místa a „nepřepálit start“.

Nyní vystupuješ v Janáčkově unikátní opeře Osud a připravuješ se na hlav-

KDO JE VERONIKA HOLBOVÁ?

Studovala u doc. Evy Dřízgové-Jirušové na ostravské konzervatoři i na Fakultě umění Ostravské univerzity. Získala nejvyšší ocenění na MPS Imricha Godina Iuventus Canti a Concorso Internazionale Musica sacra v Římě (2012), první místo na MPS Antonína Dvořáka v Karlových Varech (2015). Od roku 2009 hostuje v NDM, kde momentálně vystupuje v hlavních rolích oper *La traviata*, *Lazebník sevillský!!!* a *Osud*, účinkuje i na operních scénách v Českých Budějovicích, Opavě či v Košicích. V roce 2014 účinkovala v Opera de Lyon v *Rusalka*. Dlouhodobě spolupracuje s festivalem Les Musicales de Louvergný.

V popředí Josef Moravec (Živný) a Veronika Holbová (Mila Válková) v inscenaci OSUD (NDM, 2018)

Foto Martin Popelář

Martin Šrejma (Hrabě Almaviva), Veronika Holbová (Rosina) a Miloš Horák (Bartolo) v inscenaci LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! (NDM, 2017)

Foto Martin Popelář

ní roli v Pucciniho Triptychu. Kdo je vlastně Mila Válková a Sestra Angelika, které zosobňuješ?

Co obě pojí dohromady, je to, že obě měly nemanželské dítě, přijdou o svou lásku a zemřou v těch nejkrásnějších letech. Mila ale může svého synečka vychovávat, a dokonce svou lásku krátce před smrtí potká a zažije znovu to krásné. Angelika to štěstí nemá.

Nemanželské dítě je hanbou pro celou její vysoce postavenou rodinu. Je odkázána k životu v klášteře a sedm let čeká na zprávu o svém dítěti, aby si posléze sáhla sama na život. Samozřejmě nemůžeme srovnávat tyto dva příběhy úplně striktně. Děje se odehrávají v odlišné době. Mám ráda obě! Ale myslím, že se Sestrou Angelikou si hodně popláčeme.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Ty nejbližší jsou: dotáhnout zdárně roli Mily Válkové k premiéře a naučit se nazpaměť part Angeliky... Dokončit a představit své webové stránky a dopsat ještě jeden rozhovor. A dál... už teď se strašně těším na Vánoce!

Děkuji za rozhovor!

(em)

Jako Violetta Valéry v inscenaci LA TRAVIATA (NDM, 2018)

Foto Martin Popelář

Giacomo Puccini (1858–1924)

TRIPTYCH**Tři podoby lásky i smrti – Sestra Angelika, Plášť a Gianni Schicchi**

Tři jednoaktové opery (1918)

Libreta: Giovacchino Forzano (1883–1970)
a Giuseppe Adami (1878–1946)Inszenace vznikne v koprodukcii opery NDM
s Operou Slovenského
národního divadla

Hudební nastudování **Tomáš Brauner**
Dirigent **Tomáš Brauner**
/ **Adam Sedlický**
Režie **Roman Polák**
Scéna **Pavel Borák**
Kostýmy **Peter Čanecký**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**
Český překlad **Marie Kronbergerová**

Osoby a obsazení hlavních rolí:

SESTRA ANGELIKA

Sestra Angelika **Linda Ballová**
/ **Veronika Holbová**
Kněžna, její teta **Monika Jägerová**
/ **Anna Nedorezova**
Abatyše **Sonja Runje**
/ **Alžběta Vomáčková**

PLÁŠŤ

Michele, majitel nákladní lodi **Daniel Čapkovič**
/ **Martin Bárta**
Luigi, vykladač zboží **Michal Lehotský**
Giorgetta, Michelova manželka **Zuzana Šveda**
/ **Eliška Weissová**

GIANNI SCHICCHI

Gianni Schicchi **Gustáv Beláček**
/ **Jiří Sulzenko**
Lauretta, jeho dcera **Eva Hornýáková**
/ **Tereza Maličkáková**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM –
koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Jaroslav**
Podžorski – externisté, Operní studio NDM

Uvádíme v italském originále s českými
a anglickými titulky

100 let od světové premiéry
v Metropolitní opeře v New Yorku!

Premiéry 13. a 15. prosince 2018 v 18.00
hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Repríza 19. 12. (18.00) v Divadle Antonína
Dvořáka

Tři otázky pro režiséra Romana Poláka

Foto Peter Brenkus

Puccini nabízí v Triptychu tři celkem rozdílné příběhy. Liší se prostředím, společenskými okolnostmi, mírou intimity, se kterou se pohlíží na hlavní postavy, ale i žánrem. Vždyť Sestra Angelika a Plášť jsou příběhy tragické a Gianni Schicchi v sobě nese osten sarkasmu. Je to pro vás jako inscenátora inspirace spojovat, hledat souvislosti, nebo spíše vnímáte všechny tři příběhy jako celkem samostatné tvary?

Pro režiséra je výhodou inscenovat tyto příběhy naráz. Po hudební stránce jsou sice kontrastní, ale z dramaturgického hlediska je pojí téma smrti. *Sestra Angelika* spáchá sebevraždu. Panna Marie ji odpustí a dítě se jí ruku v ruce s Marií zjevuje za zpěvu andělského chóru. Je to typ zoufalé sebevraždy z nenaplněné pozemské lásky matky a dítěte. *Plášť* zase přináší smrt ze žárlivosti v klasickém vztahovém trojúhelníku. Michele zavraždí Luigiho, který mu chodí za jeho ženou Giorgettou. Objevuje se tu zajímavý katarzní moment – když Giorgetta Luigiho nepřivolá dohodnutým tajným znamením a namísto toho mezi ní a manželem proběhne rozhovor o jejich šťastné minulosti, kdy ještě měli dítě. Chce se k němu vrátit? Na to je už však pozdě, protože Luigiho smrt je zpečetěná. Jejich duet má proti tomu inspirativní katarzní potenciál. No a pokud hovoříme o smrti, v opeře *Gianni Schicchi* se na ni naráží celkem jinak – jako na grotesku, která ukazuje materiální vztahy v široké rodině. Jinými slovy: v *Sestře Angelice* jde o nenaplněnou touhu po rodině, jejíž naplnění se ukáže až ve chvíli smrti, v *Plášti* sledujeme, jak se po smrti dítěte odehraje neúspěšný pokus rodinu vzkrýt, a ve *Schicchim* ironicky nazíráme na vztahy v rodině deformované do zotročení materiálním světem. Dramaturgická linie smrti a rodiny je v těchto dílech zakódovaná, proto můžou existovat vedle sebe: neúplná rodina a smrt. Proto jsme s výtvarníkem Pavlem Borákem usilovali o to všechna tři díla propojit i inscenačně: v *Sestře Angelice*

jsou důležitým momentem květy a byliny, kterými dokáže léčit, ale i zabít. Ty projdou jako sjednocující znak inscenací celého *Triptychu*. Cosi pěkného, ale i nebezpečného, co prorůstá prostorem. A dalším sjednocujícím momentem je obraz dítěte: v *Sestře Angelice* bude na scéně přítomné jako Angeličin „pocit (cit)“, v *Plášti* divák uvidí mrtvé dítě jako vzpomínku a ve *Schicchim* zase dovádí dítě z masa a krve, nezbedník Gherardino.

Jste především činoherní režisér. Opeře vyžaduje jiný způsob práce s časem, když vše je tu ovlivněné temporytmem hudby. Při formování charakterů a jejich vztahů v čase a prostoru tedy musíte postupovat jinak než v činohře. Je to zásadní rozdíl?

Ano, je to jiný druh práce. Temporytmus určuje skladatel. Já usiluji o velmi důsledné čtení libreta. U dobrých autorů (ke kterým Puccini patří) totiž funguje, že jakmile se něco přihodí v textu, spojí se to vždy i s odpovídající hudební proměnou. Toto je těžiště a daleko víc vzrušující než v činohře – naplnit hudbou určený čas konáním, situacemi. I proto mám rád verismus: je tu pevná vazba libreta a hudby, která vytváří ekvivalent k činoherním podtextům. Tedy to, co je skryté „za slovy“.

Míra stylizace opery jako druhu jako by se tu přičila povaze příběhu: vždyť v případě Triptychu nám autoři předkládají příběhy „z obyčejného života“ – ale hudebně-dramatická podoba díla jako by inscenátora vedla k vyšší míře stylizace, vzdalující se od „obyčejnosti“, všednosti zobrazovaných dějů. Je tento protiklad problémem, nebo jen zdánlivým?

Realismus v opeře? Operní pěvci pracují často s přexponovanějšími výrazovými prostředky než činoherci. To je pro režiséra jistý problém: zachovat pěvci-herci výrazovou svobodu ve zpěvu a přitom dosáhnout herecké konkrétnosti v jevištním konání. Divák musí vnímat, že hudba je v samotném myšlení herce (je jeho myšlením) a neodráží se pouze v konání, které jako by jen imitovalo hudební nálady.

Takže musí dojít k dohodě s interpretem – hudba musí dostat všechno, co jí náleží, ale musí tu být i herecká konkrétnost a úspornost ve volbě prostředků. Potom je výsledek hudebního dramatu silnější a přesvědčivější. Jako režisér vždy usiluji o psychologizaci v intencích přesného stylizačního rámce. Obrazy a vztahy. (ps, em)

Všetchna
večerní
představení
TRIPTYCHU začínají
mimořádně
v 18 hodin

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Alois (1861–1925)
a Vilém (1863–1912) Mrštíkové
ROK NA VSI
Ta ves – to jsme my
Režie: Vojtěch Štěpánek
Premiéra 25. října 2018
v Divadle Jiřího Myrona

Tadeusz Słobodzianek (1955)
NAŠE TRÍDA
Nedávná historie ve 14 lekcích
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 8. listopadu 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Eugène Ionesco (1909–1994)
KRÁL UMÍRÁ
Groteska o rozpadu jednoho světa
Režie: Vojtěch Štěpánek
Premiéra 24. ledna 2019 v Divadle „12“

Robin Hawdon (1939)
DOKONALÁ SVATBA
Když nešlly nevěsta, ale ženich
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 7. února 2019
v Divadle Jiřího Myrona

Ivan Vyrypajev (1974)
OPILI
Pravdomluvní, jak zákon káže
Režie: Lukáš Brutovský
Premiéra 16. března 2019 v Divadle „12“

Alexandr Nikolajevič Ostrovskij (1823–1886)
VÝNOSNÉ MÍSTO
Bez peněz za úředníkem nelez
Režie: Ivan Krejčí
Premiéra 16. května 2019
v Divadle Antonína Dvořáka

John Hodge (1964)
RÁDCE
Stalinova komedie
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 30. května 2019
v Divadle Jiřího Myrona

**ROK NA VSI – Tomáš Jirman (Starosta), Pavel Liška (Stéska),
Josef Novák-Wajda (Hrabálek), Miroslav Rataj (Chocholáč),
Stanislav Šárský (Farář) a František Večeřa (Křišťoř)**

Foto Radovan Štátný

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR ČINOHRY (LISTOPAD – PROSINEC 2018)

Eric Bogosian
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
Režie: Janusz Klimsza
1. 11. (19.00), 16. 12. (19.00)

Brad Fraser
TEĎ MĚ ZABIJ
Režie: Janusz Klimsza
3. 11. (19.30) – zájezd Praha, 9. 12. (19.00),
13. 12. (19.00)

Tadeusz Słobodzianek
NAŠE TRÍDA
Režie: Janusz Klimsza
8. 11. (18.30) – premiéra,
10. 11. (18.30) – první repríza,
29. 11. (18.30)

Ferdinand von Schirach
TEROR
Režie: Tereza Řihová
13. 11. (19.00), 15. 11. (19.00), 30. 11. (14.00),
11. 12. (19.00)

Alois a Vilém Mrštíkovi
ROK NA VSI
Režie: Vojtěch Štěpánek
14. 11. (18.30), 1. 12. (18.30), 7. 12. (18.30),
18. 12. (18.30)

Christopher Hampton
ŘEČI LĚČÍ
Režie: Vojtěch Štěpánek
16. 11. (19.00), 21. 11. (19.00), 30. 11. (10.00),
4. 12. (19.00)

Eugène Labiche
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Režie: Janusz Klimsza
18. 11. (16.00), 8. 12. (18.30), 12. 12. (18.30),
31. 12. (17.00)

Terry Pratchett – Stephen Briggs
MAŠKARÁDA čili Fantom Opery
Režie: Zdeněk Bartoš
20. 11. (18.30), 16. 12. (16.00), 25. 12. (16.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
23. 11. (18.30), 19. 12. (18.30), 28. 12. (18.30)

Viliam Klimáček
SISSI (Utěky Alžběty Rakouské)
Režie: Peter Gábor
24. 11. (18.30), 21. 12. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
25. 11. (19.00), 27. 11. (19.00), 15. 12. (19.00)

Henrik Ibsen
PEER GYNT
Režie: Pavel Khek
28. 11. (18.30) – derniéra

Gustave Flaubert
PANÍ BOVARYOVÁ
Režie: Peter Gábor
14. 12. (18.30), 20. 12. (10.30) – derniéra

Michael Cooney
HABAĐURA
Režie: Roman Groszmann
26. 12. (16.00)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

PANÍ BOVARYOVÁ

Nenechte si ujít poslední možnost vidět na jevišti Divadla Antonína Dvořáka dramaturgizaci slavného klasického francouzského románu *Paní Bovaryová* v titulní roli s Izabelou Firlovou. Jste srdečně zváni 14. prosince. A protože dílo patří mezi základní kameny světové literatury, zvu na derniéru 20. prosince také všechny školy – naplánovali jsme pro vás dopolední představení.

Vojtěch Štěpánek

Adm

PANÍ BOVARYOVÁ – Andrea Zatloukalová (Hospodyně), Izabela Firlová (Emma Bovaryová), Alexandra Gasnářková (Matka Bovaryová), Petr Houska (Charles Bovary) a Vit Roleček (Leon)
Repríza 14. 12. (18.30) a derniéra 20. 12. (10.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Radovan Štátný

NOVĚ NA REPERTOÁRU

Alois (1861–1925) a Vilém (1863–1912)
Mrštíkovi
ROK NA VSI
Ta ves – to jsme my

Reprízy 14. 11. (18.30), 1. 12. (18.30),
7. 12. (18.30), 18. 12. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Ve čtvrtek 25. října 2018 proběhla v Divadle Jiřího Myrona první činoherní premiéra sezóny 2018/2019. Divákům byla představena zcela nová dramaturgizace románové kroniky *Rok na vsi*, významného díla české literatury a spolu s dramatem *Maryša* jednoho z vrcholných děl bratrů Mrštíků. Zatímco *Maryšu* mohli diváci NDM v celé jeho stoleté historii vidět již celkem šestkrát (naposledy v roce 2006), divadelní nastudování této rozsáhlé prózy uvedla činohra NDM poprvé.

Autorem dramaturgizace a režisérem inscenace je šéf činohry NDM Vojtěch Štěpánek, dramaturgem Adam Gold. Scénografický koncept vytvořil Milan David, kostýmy navrhla Marta Roszkopfová. V inscenaci účinkuje větší část hereckého souboru činohry NDM doplněná o řadu hostů. Mezi nimi je také Stanislav Šárský, který se v NDM coby host objevuje po delší době.

Přestože Alois a Vilém Mrštíkovi tvoří v české literatuře téměř ojediněle funkční autorskou dvojici, specifickou především mírou vzájemné tvůrčí vazby, v níž se talent a umělecké nadání každého z bratrů výjimečně vhodně doplňují, je možné v případě každého z jejich společných děl vystopovat dominantní vklad jednoho z bratrů-autorů. Zatímco v případě *Maryši* byl hlavním tvůrcem mladší Vilém, v případě *Roku na vsi* je podstatnější autorský vklad připisován Aloisovi. Ten od roku 1889 žil na jihomoravském venkově, ve slováckých Divákách, vesnici, která se mu stala předobrazem právě pro obsáhlou a mnohavrstevnatou kroniku s výstižným podtitulem *Kronika moravské dědiny*.

V *Roku na vsi* je na pozadí jednoho z nich zemědělského cyklu zachycen svět a život fiktivní obce Habrůvka s mnoha desítkami jejích obyvatel, s bezpočtem motivů, témat a emočních tónů, vycházejících z typických situací moravského venkova přelomu 19. a 20. století. *Rok na vsi* vycházel nejprve jako četba na pokračování v časopise *Květy*, první knižní vydání pak vzniklo v letech 1903–1904.

Dramaturgizace Vojtěcha Štěpánka neusiluje o uchopení celistvého epického

Izabela Firlová (Anežka Rybářová), Kateřina Vainarová (Rybářová), František Strnad (Cyril Rybář) a Petr Panzenberger (Řezník Martin)
Foto Radovan Štátný

rozsaahu výchozího prozaického textu. Naopak se zaměřuje na zachycení několika témat, která ve zhuštěné podobě vypráví prostřednictvím osudů několika rodin (Rybářů, Filipků, Vrbků) a několika k nim připojených, neméně důležitých dalších postav. Této zhuštěnosti napomáhá zejména poetika dramaturgizace, která je v inscenaci ještě zosilována. V leccems se blíží poetice filmové – především rychlými střihy ve fabuli a zkratkou v dramatické situaci, která často začíná již ve značném dramatickém vypětí a končí ostrou pointou.

Podstatným aspektem dramaturgicko-režijní koncepce inscenace je zbavení výchozí látky veškeré konkrétnosti v lokalizaci a časovém zasazení příběhu. Inscenace se tak neodehrává v jihomoravské vesnici na přelomu 19. a 20. století, ale v univerzálním prostoru. V univerzálním, avšak jas-

Jan Lefner (Kadla) a Lada Bělašková (Vrbková)
Foto Radovan Štátný

ně rozpoznatelném každému divákovi. Jako by se odehrávala kdekoli a kdykoli. Tedy nikoli přímo v Ostravě, ale klidně také tam. Takto je akcentována existenciální rovina témat a archetypálnost jednotlivých postav. Podstata milostného vztahu je vždy stejná. Vždy přináší radosti, či naopak problémy, které – neopětována – způsobuje... V této rovině smýšlejí tvůrci o všech tématech, která se v inscenaci objevují.

Scénografické řešení sází na strohost, a naopak se snaží pojímat rozlehlý hrací prostor Divadla Jiřího Myrona v jeho reálných parametrech. Na scéně se nachází pouze několik komponent – značné množství obyčejných stolů a židlí, dvě hromady odpadu, který lze ve vesnici najít na rohu každé ulice či před každým druhým domem, hromada brambor a několik málo rekvizit. To je vše. Ovšem tím, že řešení přiznává značnou šířku i hloubku hracího prostoru, a zároveň v inscenaci dochází k využití točny, padající vody či sněhu, daří se vytvářet mnoho zdařilých atmosférických momentů. Divák tak má možnost sledovat déšť, sníh nebo nasát hřbitovní atmosféru podzimních Dušiček.

Podobně je tomu i v případě řešení kostýmů. Ty jednak vzdalují inscenaci konkrétním vesnickým realitám, spíše podtrhují archetypálnost postav a v některých případech humorně ironizují původní výklad postav.

Divákům, kteří s námi premiéru *Roku na vsi* v rekonstruovaném Divadle Jiřího Myrona prožili, děkujeme za jejich účast a věříme, že najdou cestu také na další činoherní premiéry sezóny 2018/2019. Ostatním návštěvu některého z následujících představení *Roku na vsi* vřele doporučujeme! (ag)

PREMIÉRA

Tadeusz Słobodzianek (1955)

NAŠE TŘÍDA

Nedávná historie ve 14 lekcích

Premiéra 8. listopadu 2018 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 10. a 29. 11. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

Překlad **Eva Bergerová**
Překlad básní a písní **Renata Putzlacher**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Sylvie Vůjtková**
Scéna **Milan David**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Výběr hudby **Vladislav Georgiev**

Osoby a obsazení:
Jakub Kac (1919–1941) **Vít Roleček**
Dora (1920–1941) **Petra Lorencová**
Rysiek (1919–1942) **Robert Finta**
Menachem (1919–1975) **Marek Cisořský**
Zygmunt (1918–1977) **Petr Houska**
Zocha (1919–1985) **Marie Logořdová**
Heniek (1919–2001) **Vladislav Georgiev**
Wladek (1920–2001) **Jan Fišar**
Rachelka, později Marianna (1920–2002) **Anna Cónová**
Abram (1920–2003) **Vladimír Čapka**

Doporučujeme pro diváky od 15 let

V průběhu 2. světové války na severovýchodě Polska zuřily boje nejen s Němci, ale i se Sověty a nevyhnuli se jim ani zde usídlení Židé. Začátkem léta 1941 zaplavila białystockou oblast, kde se nachází i městečko Jedwabne, vlna protizidovských pogromů, jež putovala od obce k obci. Stejně jako jinde ve východní Evropě byla během války ekonomická situace v Polsku velice špatná. Lidé trpěli nedostatkem potravin i ostatního zboží, což výrazně přispívalo k anti-

Drahý kolego Abrame, na počátku dopisu ti musím oznámit smutnou zprávu, že náš spolužák Jakub Kac, spolužačka Dora s dítětem a také všichni Židé od nás nežijí, byli zavražděni hitlerovskými bestii, ženy a děti zaživa upáleny ve stodole. Byla zavražděna celá tvoje rodina! Zavražděn i rabín. Nežije také náš spolužák Rysiek, zabitý vrahy. To vše se nedá ani vyprávět, co potkalo naši vlast, náš mučednický národ, naši třídu.

semitismu, který zde byl rozšířen ostatně vždycky, protože pracovití a schopní židovští obchodníci byli výrazně bohatší než větší na tamního polského obyvatelstva. Když připočteme ještě katolické vyznání hladovějících, s bídou bojujících polských vesničanů, jež vidí Židy jako „ty, co zavraždili Krista“, je evidentní, že krvavé běsnění bylo takřka nevyhnutelné. „Výjimečné“ na tom je, oproti jiným zvěrstvům odehrávajícím se během 2. světové války, že nacisté tato „sousedská vyřizování účtů“ pouze inspirovali a podpořovali, aktivně se jich však neúčastnili, což je na tom to nejbolestnější.

„Masakr v Jedwabném“ je exemplárním případem – 10. července 1941 tamní obyvatelé nahnali své židovské sousedy do prázdné stodoly, kterou posléze zapálili. Přesný počet obětí se nepodařilo odhadit, odhad se ovšem pohybuje od 340 až do 1 600 lidí upálených ve stodole. Tento incident byl však do nedávna připisován nacistům, až roku 2000 knihou *Sousedé* historika J. T. Grosse byla otevřena otázka skutečných pachatelů a stala se předmětem ostře sledované veřejné diskuze, kde se vůči označení Poláků jako viníků ostře vymezovali čelní představitelé státu i církve. Vyvrcholením této veřejné hádky bylo

slavnostní 60. výročí masakru, při němž byl odhalen pomník obětem (bez uvedení pachatele – ani Poláci, ani Němci)...

Myslet si, že jde pouze o temnou skvrnu polských moderních dějin, jež se nás přeci nijak netýká, by bylo liché. I u nás existují případy „sousedských protizidovských pogromů“, za všechny jmenujme např. pogrom v jihomoravském Holešově v prosinci 1918, kde musely zasahovat vojenské posily z Kroměříže a z Brna (celkem 250 mužů), aby se jim podařilo běsnící dav rozehnat. Z jiného ranku není ani poválečný odsun Němců, který probíhal zejména na „sousedské“ úrovni...

Měli bychom pochopit, že dokud se nenaučíme vyrovnávat se se svou vlastní minulostí, jen těžko můžeme mít naději na lepší budoucnost. A právě v tom tkví hlavní síla *Naší třídy*, která skrz bolest, ale i naprostou lidskost umožňuje dojít uvědomění, snad i pochopení a závěrečného očištění (bez šťastného konce).

(sv)

Představení inscenace *Naše třída* jsou součástí programu *Polských dnů v Ostravě*, které se konají od 28. 10. do 11. 11. 2018.

Vladimír Čapka (Abram) a Jan Fišar (Wladek)

Foto David Turecký

Marie Logořdová (Zocha) a Marek Cisořský (Menachem)

Foto David Turecký

PŘIPRAVUJEME

Eugène Ionesco (1909–1994)

KRÁL UMÍRÁ

Groteska o rozpadu jednoho světa

Premiéra 24. ledna 2019
v 19.00 hodin v Divadle „12“

První činoherní premiérou v kalendářním roce 2019 bude inscenace komorního absurdního dramatu *Král umírá*. Jeho autorem je francouzský dramatik rumunského původu a jeden z umělecky nejvlivnějších evropských literátů 20. století **Eugène Ionesco**. Jedná se o vůbec první

text tohoto dramatika, který se na jevišti NDM v celé jeho stoleté historii objeví. Lze tedy do jisté míry říci, že činohra NDM tak splácí pomyslný dluh, který vůči tomuto mimořádnému autorovi má.

Drama *Král umírá* napsal Ionesco v roce 1962, v době vrcholícího zájmu o existencialismus, přední filozofický směr té doby. Myšlenkový rámec existencialismu je tak v samotném textu hry silně zakotven. **Ionesco prostřednictvím jednoduchého příběhu o králi, který zjišťuje, že se jeho dvousetpadesátiletá vláda nezadržitelně chýlí ke konci, nastoluje**

František Večeřa na vizuálu inscenace

Foto David Turecký

Eugène Ionesco Zdroj Wikipedia

před divákem klíčové otázky týkající se smrti, svobody, mezilidských vztahů a samotného lidského bytí.

Ionescova hloubka ponoru do metafyzické roviny těchto témat dovolila autorovi zkomponovat poutavý a živý dramatický obraz, který svou nadčasovostí dokáže oslovit diváka v jakékoli době.

Hru uvedeme v režii **Vojtěcha Štěpánka**. Dramaturgyní inscenace je **Sylvie Vůjtková** a království na pokraji rozpadu v Divadle „12“ vystaví scénograf **Milan David**. Nelehké herecké úlohy proti své vůli umírajícího krále Bérengera I. se zhostí **František Večeřa**.

(ag)

NENECHTE SI UJÍT V DIVADLE „12“

Půl století historie ve třech večerech

K oslavám výročí 100 let od založení republiky se činohra NDM připojí v Divadle „12“, kde pro vás ve spolupráci s herci a režiséry z dalších ostravských divadel připravujeme cyklus scénických čtení. Vybrali jsme pro vás tři hry, v nichž čeští autoři reflektují události let 1918, 1948 a 1968 a kterým nechybí patřičný humor a nadsázka. První scénické čtení hry Václava Havla *Zítřka to spustíme* věnované předvečer založení republiky v domácnosti manželů Rašínových se uskuteční **28. října** v režii Pavla Gejguše.

**OSTRAVA!!!
1918 – 2018**

Zápas o generála, hra Tomáše Vůjtky napsaná pro Český rozhlas, pojednává o generálu Janu Šejnovi, známém pod přezdívkou „semínkový generál“. Cílevědomému Šejnovi se v letech 1948–1968 podařilo vytěžit z režimu, co se dalo, než s nástupem pražského jara jeho vliv začal upadat a musel emigrovat do USA. V režii Vojtěcha Štěpánka uvedeme v sobotu **17. listopadu** v 19 hodin.

Závěrečným scénickým čtením věnovaným událostem roku 1968 bude hra Karla Steigerwalda *Polibila Dubčka*. Režie ironického obrazu „socialismu s lidskou tváří“ se ujal Tomáš Jirman a čtení bude uvedeno v den 75. výročí uzavření československo-sovětské smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci, tzn. **12. prosince** v 19 hodin.

(sv)

Naši novou posilu pánské šatny **Petra Panzenbergera** jsme vám představili již v předchozím čísle časopisu. Pokud však chcete „Panzího“ poznat trochu více a méně formálně a „statisticky“, doporučujeme se začíst do následujícího rozhovoru!

První otázku pro herce z našeho souboru mívám vždycky takovou lehce podpásovou, ale přeci jen je úvodní a celý rozhovor otevírá, čili ani ty se jí nevyhneš. Jak bys sám sebe popsal ve třech větách? Případně prozrad' tři věci, které nesouvisí s divadlem.

Hodný, občas puntičkář a škaredý (smích). To asi nestačí, že? Tak já tedy prozradím tři věci, co nesouvisí s divadlem. Mám lupénku, hypertenzi a nejraději mám léto.

Diváci si v časopise září/říjen mohli přečíst tvůj medailonek a dozvědět se, co všechno už máš jako herec na kontě a ve kterých divadlech ses tak dočasně usadil. Co se tam ovšem nadočetli, je to, že NDM bylo první divadlo, kde jsi

Občas mám chuť si jen tak někde sednout na lavičku a koukat, jak je ta Ostrava krásná...

hrál, ještě za dob studií na Janáčkově konzervatoři! Vzpomeň si ještě na tuto svou první hereckou zkušenost?

Ano, bylo to v Divadle Antonína Dvořáka. Hra se jmenovala *Vrátila se jednou v noci* a spolu s Milanem Cimerákem, se kterým jsem alternoval, jsme hráli buď barmana v hudebním baru, nebo židovského umrlce na hřbitově. Avšak to, co inscenaci udělalo ještě více nezapomenutelnou – tedy alespoň pro mne –, byla možnost hrát na jevišti s naší tehdejší profesorkou paní Alexandrou Gasnárkovou. A v *Roku na vsi* se historie opakuje. Paráda!

Já si pamatuji, že když jsem ještě během studií na DAMU jezdila do Ostravy, zdály se mi obě scény NDM – Divadlo Antonína Dvořáka a Divadlo Jiřího Myrona – obrovské. A když jsem ani ne o 5 let později nastoupila do angažmá a staly se mým „denním chlebem“, jako by se scvrkly. Vnímáš dnes nějaké rozdíly ty sám? Přeci jen je to už 15 let od tvoji první premiéry u nás.

Vnímám to poměrně stejně. Vždycky, když jsem seděl v hledišti a neměl ještě možnost se seznámit se zákulisím, připadala mi obě divadla jako hluboké jámy, odkud není návratu, avšak plné krásy. No a po nějaké té zkušenosti u divadla jsem to přestal vnímat.

Během svých kočovných let jsi Ostravu vyměnil za Brno, to za Ústí nad Labem,

aby ses vrátil zpátky do Ostravy. Byla Ostrava, kterou jsi opouštěl, jiná než Ostrava, do níž ses před čtyřmi lety vracel?

To rozhodně. Ostrava se podle mne zvedla o několik set procent nahoru. Lidé svojí náturou zůstali stejní, tvrdí, ale velice pohostinní, což mě potěšilo, ovšem město svou tvář změnilo. Občas mám chuť si jen tak někde sednout na lavičku a koukat, jak je ta Ostrava krásná.

Máš za sebou už dvouletou zkušenost z Národního divadla Brno, ale brněnská Polárka a HaDivadlo, ústecký Činoherák i Komorní scéna Aréna (která to má už přímo v názvu) jsou přeci jen podstatně komornější scény. A tady jsi rovnýma nohama vpadl do Habaďury a začal zkoušet Rok na vsi v tom největším možném prostoru, v Divadle Jiřího Myrona. V čem jako herec spatřuješ hlavní rozdíl oproti tomu, na cos byl doposud zvyklý?

Rozhodně mě víc bolí nohy, je to fuška přejít z portálu do portálu (smích)... Ne, myslím, že to nejdůležitější je asi práce s hlasem a projevem, ale záleží i na dalších faktorech, které jsou u divadel vždy proměnlivé. Navíc je tu rozdíl ve vzdálenosti a kontaktu s divákem. A uvidím, jaké ještě objevím. Každopádně řemeslo zůstává stejné.

Jak je z předchozího výčtu zjevné, máš už za sebou dlouhou škálu rolí v několika divadlech po republice. A tady přichází další podpásová otázka – dokázal bys vybrat jednu jedinou přelomovou inscenaci, na níž ses podílel a která je pro tebe dodnes „srdcovka“?

Je těžké odpovědět, našlo by se něco v každé sezóně, ale i v každém divadle. Alespoň tři z nich jsou *Romeo a Julie* v režii Filipa Nuckollse (ČS Ústí nad Labem 2012), *Soukromá vichřice* v režii Thomase Zielinského (ČS Ústí nad Labem 2012) a *Bílý muž a Rudá tvář* v režii Andrého Hübnera-Ochodla (Komorní scéna Aréna 2014). Na těchto inscenacích byla opravdu radost pracovat, od režiséra až po techniky.

A když už jsme u těch zásadních divadelních zážitků, vzpomínáš na nějaké představení dodnes jako divák? A proč?

Tak teď je to ještě těžší. Od studia až

do teď jich bylo mnoho, a to i zahraničních. Konkrétně nejsem schopen je hodnotit, neboť každé z nich mělo své kouzlo.

Zatím jsme si tak shrnuli, co máš za sebou, takže se pojďme podívat na to, co tě teprve čeká. V tuto chvíli zkoušíš s činoherním šéfem Vojtěchem Štěpánkem roli řezníka Martina v Roku na vsi. Můžeš trochu přiblížit, co je Martin zač, co tě na něm baví a s čím se naopak pereš?

Bezelstný, důvěřivý chlapík z Brna, který v dobré víře ve šťastnou budoucnost přijíždí do vsi na námluvy. Svou naivitou je spíše smutně zábavný, a to mne baví, ale někdy je toho až dost, jak pro jeho novou rodinu, tak celou ves, natož pro mě.

Další role, která tě čeká, je ženich Bill v Dokonalé svatbě, který se v den své svatby probudí s úplně cizí ženou v posteli a čím víc se snaží tenhle průvih zahladit, aby mohla svatba úspěšně proběhnout, tím víc zjišťuje, že se dost možná nechce vůbec ženit. Víš, že je to zatím ještě „vzdálená budoucnost“, a navíc čistokrevná situační komedie, ale dovedeš si představit, že bys s Billem mohl mít leccos společného (nemyslím konkrétně tuto situaci – úsměv), nebo je ti něco takového na hony vzdálené?

Snad jen řešení situace neustálým zamotáváním se do většího a většího víru problémů. Připomíná mi to dětství, kdy jsem se jako začínající puberťák kolikrát snažil z problému – mého samozřejmě – vykrotit

Miroslav Rataj (Salo), Alexandra Gasnářková (Fanny), Jan Odli (Jeremias), Tomáš Jirman (Manuel), Petr Panzenberger (Vysmátý Jorge) a Marie Logojdová (Perla) v inscenaci VRÁTILA SE JEDNOU V NOCI (NDM, 2003) Foto Josef Hradil

až do chvíle, než jsem se dostal do slepé uličky, a pravda byla jediným možným a posledním východiskem. Jinak ta konkrétní situace, kterou Bill prožívá, je velice zábavná, ale mně dost vzdálená.

Budoucnost nejvzdálenější – máš nějaká tajná herecká přání, role, se kterými by ses chtěl popasovat? Nebo takhle nepřemýšlíš a radší přijímáš výzvy, jak ti je předloží umělecké vedení, s nadějí, že určitě dobře vědí, proč tak čini (úsměv)?

Nad rolemi, které jsou mým snem a jakousi metou, jsem přemýšlel spíš po škole

a pak tehdy, když jsem viděl nějakou inscenaci, co mě uchvátila, a já v ní chtěl hrát taky. Teď už je to jinak, sny se přesunuly spíš do osobního života a ty herecké jim ustoupily. Avšak neříkám, že takový Richard III. nebo Cyrano z Bergeracu by nebyli skvělou výzvou (smích).

Díky za rozhovor!

(sv)

KDO JE PETR PANZENBERGER?

Narozen v roce 1985. Herectví vystudoval na Janáčkově konzervatoři v Ostravě pod vedením Alexandry Gasnářkové a Bedřicha Jansy.

Nejprve zamířil do Brna, kde strávil dva roky v Divadle Polárka, dva roky v Národním divadle Brno a jeden rok v HaDivadle, než se na čtyři roky přesunul do Ústí nad Labem do tamního Činoherního studia.

V roce 2014 se vydal „takřka domů“ do ostravské Komorní scény Aréna, kde strávil předešlé čtyři roky, než se stal „novopečeným“ přírůstkem činohry NDM.

Na naši novou posilu se v sezóně 2018/2019 můžete těšit v rolích Řezníka Martina v *Roku na vsi*, roztěkaného ženicha Billa v bláznivé komedii *Dokonalá svatba* a tajemného vyšetřovatele NKVD Štěpána v *Rádcí*.

Jako Rudá tvář v inscenaci BILÝ MUŽ A RUDÁ TVÁŘ (Komorní scéna Aréna, 2014)

Foto Roman Polášek

S Evou Kodešovou (Bohunka Austová) jako Standa Kocián v inscenaci SOUKROMÁ VICHŘICE (ČS Ústí nad Labem, 2012)

Foto Karel Pech

Robin Hawdon (1939)

DOKONALÁ SVATBA*Když nešlil nevěsta, ale ženich***Premiéra 7. února 2019 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

Robin Hawdon začínal jako herec, už po dvacítce se proslavil jako televizní herec a má na kontě i pár titulních rolí na londýnském West Endu (Hamlet, Jindřich V., Henry Higgins z *Pygmalionu*). Mimoto však sám začal psát divadelní hry a režírovat a v roce 1980 pověsil herectví definitivně na hřebík, aby se psaní a režii mohl věnovat naplno. Napsal řadu velmi úspěšných komedií a mnohé z nich se hrají po celém světě. Jeho tvorba má však podstatně širší záběr, ve svých dalších hrách se věnuje i britským velikánům, je autorem několika scénářů a knih.

Ústředním hrdinou **Dokonale svatby** je Bill, kterého dnes čeká velký den. To by ostatně nebyl problém, ale spíš radostná událost, kdyby se však neprobudil ve svém svatebním apartmá, kam se každou chvíli jeho nastávající přijde připravovat na obřad, vedle úplně neznámé ženy. Zoufalé situace vyžadují zoufalé činy, a tak mu kůži musí

Je úplně jasné, že se tady děje něco nenormálního, a já bych se už chtěl konečně dozvědět, co! Proč tady není proboha nikdo schopný odpovědět na normální otázku?!

zachránit jeho svědek Tom – ten však nemůže najít svoji novou přítelkyni, kterou dosud nikdo neviděl. Omylem zatáhne do hry všetečnou hotelovou pokojskou, která má na události minulé noci vlastní názor a nejráději by nevědomou nevěstu Ráchel od svatby s Billem odradila. Ta už však začíná slušně pění, protože nejenže její velký den neprobíhá podle plánů, ale všichni se chovají divně, a tím ji vytáčeji k nepříteli. Jediný, kdo ještě zachovává klid, je její natěšená matka Dafné, která se rozhodla, že vše bude dokonalé, a své představy se odmítá vzdát. Zatímco dokonalý průběh příprav komplikuje především ženich a jeho komplicové, v hotelovém lobby jej zas narušuje otec Ráchel, který na všechny křičí a demoluje, co mu přijde pod ruku. Jak dlouho to může ředitel hotelu ještě vydržet? A kdo je vlastně Tomova nová dívka?

Izabela Fířová Foto David Turecký

Velký den plný velkých průšvihů uvede na jeviště Divadla Jiřího Myrona režisér **Janusz Klimsza** společně s dramaturgem **Adamem Goldem**. Dokonalý svět vykouzí **David Bazika** a všechny do gala hodí **Marcela Lysáčková**. (sv)

INZERCE

Nedělní rodinný brunch

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů,
salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 399 Kč,
děti 4–6 let 89 Kč, děti 7–10 let 129 Kč,
děti 11–15 let 189 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2

Tel.: +420 599 099 727 | E-mail: gastro.iho@cpihotels.com

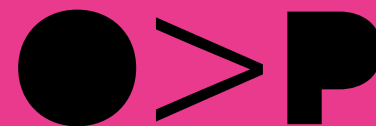
ImperialHotelOstrava.com

**Ostrava opět nabídne
Praze to nejlepší divadlo**

Divadelní festival **Ostrava v Praze** obsadí tři pražská divadla **od 1. do 8. listopadu 2018**. Letos nabídne moravskoslezská metropole pražským divákům už podeváté to nejlepší, co mají její divadla na repertoáru. Národní divadlo moravskoslezské, Komorní scéna Aréna, Divadlo loutek Ostrava i Divadlo Petra Bezruče jsou zárukou špičkového divadla. Město Ostrava je hlavním pořadatelem festivalu a finančně jej podporuje. Záštitu i letos převzala primátorka Prahy **Adriana Krnáčová**. Myšlenka pořádat festival vznikla v roce 2010, kdy Ostrava usilovala o titul Evropské hlavní město kultury 2015.

Společným jmenovatelem ostravské nabídky je mj. velký divácký úspěch inscenací „**Nabídneme hned v úvodu Rossiniho operu La zebník sevillský!!!** v půvabném a vtipném přebásnění **Jarka Nohavici** a v režii **Ondřeje Havelky**. **Od 2. listopadu hrajeme my a další**

tří divadla z Ostravy na scéně Divadla Komédie. Vybrali jsme za nás pro druhý večer tři krátké mistrovské soudobé opery uváděné na světových jevištích a také v rámci Dnů nové opery Ostrava. Večer jsme nazvali Opera? Opera!!! Dne 3. listopadu pražské publikum uvidí hudební dílo spoluvůrce

**DIVADELNÍ FESTIVAL
OSTRAVA V PRAZE
1.–8. 11. 2018**

Jaroslava Duška L2: Brána života!, které on sám nazval „údravným operem“, a zhostí se v něm opět role Uvaděče na pravou míru. A konečně hrajeme v Divadle Komédie výtečné drama Brada Frasera Ted mě zabij,“

OST-RA-VAR 2018

Již po dvaadvacáté se letos na přelomu listopadu a prosince uskuteční Festival ostravských činoherních divadel **OST-RA-VAR!** Jedná se o každoroční unikátní přehlídku vybraných činoherních inscenací, která v několika dnech nabídne průřez tvorbou ostravských profesionálních divadel za uplynulý rok.

Festival je určen českým, slovenským i polským divadelním pedagogům, kritikům a teoretikům, kulturním redaktorům a divadelníkům, stejně jako vysokoškolským studentům (praktických i teoretických) divadelních oborů. Letošní ročník nabídne dvanáct inscenací v hlavním programu a tři inscenace v programu vedlejší. Po třech inscenacích představí v hlavním programu Komorní scéna Aréna a Divadlo Petra Bezruče, jednu Divadlo Mír. Národní divadlo moravskoslezské představí hned pět inscenací; těmi budou komorní dramata *Teror* a *Řeči léčí* v Divadle „12“, dále pak nově uvedená inscenace *Rok na vsi* a *Naše třída* a nakonec v rámci letošního OST-RA-VARu proběhne **deniéra vynikající inscenace Peer Gynt (28. 11. 2018 v DJM) s mimořádným Ivanem Dejmalem v hlavní roli!**

Stěžejní část festivalu tvoří rozborové semináře, během nichž dochází uvnitř odborné divadelní veřejnosti ke kritickým reflexím a debatám nad zhlédnutými inscenacemi. Lze říci, že OST-RA-VAR tímto významně přispívá k reflexi a analýze ostravského divadla jako takového, a zařazuje se mezi renomované tuzemské divadelní akce. Zároveň je OST-RA-VAR místem pravidelného setkávání se členy profesní divadelní obce, v níž pak dochází k navazování nových partnerských vztahů (mimo jiné se členy z příhraničních regionů) a k programovému zvyšování exportního potenciálu ostravských divadelních scén.

Festival se koná za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a statutárního města Ostrava. (ag)

22. ročník Festivalu ostravských činoherních divadel

OST-RA-VAR

www.festivalostravar.cz

28. 11. – 2. 12. 2018

PROGRAM FESTIVALU

Středa 28. listopadu 2018

11.00 **CHACHARIE**
Tomáš Vojtek, Janusz Klimsza / Janusz Klimsza
Komorní scéna Aréna

15.00 **KOŮR**
Tomáš Vorel st., Lumír Tudek,
Michal Vich / Adam Svozil, Kristýna Kasová
Divadlo Petra Bezruče

18.30 **PEER GYNT**
Henrik Rasmussen / Pavel Khok
NDM / Divadlo Jiřího Myrona

Sobota 1. prosince 2018

10.00 **#NEJSEMRAJISTA_ALE**
Branislav Holčák a kol. / Branislav Holčák
Divadlo Petra Bezruče

15.30 **KDO JE PAN SCHMITT?**
Sébastien Thiéry / Václav Klemens
Divadlo Mír

18.30 **ROK NA VSI**
Alain Misk, Václav Misk / Václav Štěpánek
NDM / Divadlo Jiřího Myrona

Čtvrtek 29. listopadu 2018

10.30 **ZABIJÁK JOE**
Tracy Letts / Jiří Polomský
Komorní scéna Aréna

15.00 **MARYŠA**
Alain Misk, Václav Misk / Janka Ryšánek Schmedlová
Divadlo Petra Bezruče

18.30 **NAŠE TŘÍDA**
Tadeusz Szubski / Janusz Klimsza
NDM / Divadlo Antonína Dvořáka

21.30 **SLÁVEK NOVÁK aneb Příběh opravdového herce, který se opravdu stal**
Tomáš Vojtek, Jan Gajdica / Tomáš Vojtek
Abonentní klub LES – OFF PROGRAM FESTIVALU

Pátek 30. listopadu 2018

10.00 **ŘEČI LÉČÍ**
Christopher Hampton / Václav Štěpánek
NDM / Divadlo „12“

14.00 **TEROR**
Ferdinand von Schirach / Tereza Říhová
NDM / Divadlo „12“

18.30 **TŘI SESTRY**
Anton Pavlovič Čechov / Ivan Krejčí
Komorní scéna Aréna

Neděle 2. prosince 2018

10.00 **PÁSMO/KÓTA 6893**
Pavel Gaggal
Stará aréna – OFF PROGRAM FESTIVALU

15.00 **ŠAMPAŇSKÝ SOCIALISTA**
Marek Pivovarov, Pavel Gaggal / Pavel Gaggal
Stará aréna – OFF PROGRAM FESTIVALU

TRANS/MISJE

V sobotu 25. srpna 2018 byl slavnostně zahájen **1. ročník Mezinárodního festivalu umění TRANS/MISJE**. V průběhu týdne se v **polském Řešově** představila partnerská divadla ze slovenských Košic, ukrajinského Lvova, maďarského Debrecína, litevských Trok a také z Ostravy. Festival otevřela vernisáž společné výstavy *Válčíci umění* na Zámku v Łańcutu, další dny patřily programu jednotlivých partnerských zemí. České úterý 28. srpna jsme zahájili na náměstí pohádkou *Arka Noego*, již dovezl Teatr Bajka z Českého Těšína. Než jsme spustili ostravskou divadelní smršť, proběhlo promítání studentského filmu *Babi*, po němž následovala debata s autorem Markem Davidem. Po obědě se představila Komorní scéna Aréna s komedií *Obraz*, o půvabnou hudební vložku v podobě muzikálových písní se postarali Hana Fialová s Tomášem Savkou za doprovodu Jakuba Žídky, Divadlo Petra Bezruče odehrálo Havlovu *Audienci* a český den jsme uzavřeli naší komorní inscenací *Řeči léčí*.

Děkujeme za finanční podporu statutárnímu městu Ostrava, Moravskoslezskému kraji a Ministerstvu kultury ČR. (sv)

OBRAZ (Komorní scéna Aréna)

Foto Wit Hadlo

BABI

Foto Wiktoria Cieśla

EDITH PIAF SINGS (Národní divadlo moravskoslezské)

Foto Wit Hadlo

AUDIENCIE (Divadlo Petra Bezruče)

Foto Maciej Mikulski

ŘEČI LÉČÍ (Národní divadlo moravskoslezské)

Foto Maciej Mikulski

Vernisáž výstavy VÁLČÍCI UMĚNÍ (SZTUKA WALCZĄCA)

Foto Maciej Mikulski

ARKA NOEGO (Teatr Bajka)

Foto Wiktoria Cieśla

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

VZLETY A PÁDY

Tanec za hranicí snů

Křídla z vosku / Wings of Wax

Choreografie: Jiří Kylián

Hudba: Heinrich Biber, John Cage, Philip Glass, Johann Sebastian Bach

Alice

Choreografie: Denis Untila & Michelle Yamamoto

Hudební koláž

Útěk obra / Humpback Runner

Choreografie: Jiří Pokorný

Hudební kompozice: Yukari Sawaki se zpěvem Carol Ann McGowan, Hayden Calnin, Joanna Newsom, Biosphere

Česká premiéra 15. listopadu 2018 a druhá premiéra 17. listopadu 2018 v Divadle Jiřího Myrona

Arturs Maskats (1957)

NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI

Lehkovážné hrátky s láskou

Choreografie a režie: Krzysztof Pastor

Hudební nastudování: David Švec

Libreto: Arturs Maskats, Krzysztof Pastor

Premiéry 7. a 9. března 2019 v Divadle Antonína Dvořáka

MYSLÍM, TEDY JSEM II. / Cogito, ergo sum II.

Večer mladých choreografů

Premiéra v červnu 2019 v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezskéhoBalet NDM je na Instagramu:
baletndmVZLETY A PÁDY – Barnaby James Packham
na vizuálu k inscenaci Foto Martin Straka

Komponovaný balet
VZLETY A PÁDY

Choreografie: Jiří Kylián, Denis Untila & Michelle Yamamoto, Jiří Pokorný
Hudební koláž

15. 11. (18.30) – česká premiéra,
17. 11. (18.30) – druhá premiéra,
18. 11. (15.00), 13. 12. (18.30),
14. 12. (18.30)

Ludwig Minkus
DON QUIJOTE

Choreografie: Michal Štípa
Dirigent: Jiří Habart / Adam Sedlčický
28. 11. (18.30), 2. 12. (16.00)

Sergej Prokofjev
POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Robert Kružík
21. 12. (18.30), 26. 12. (16.00), 30. 12. (16.00)

**ÚVODY
K BALETNÍM
INSCENACÍM!**

U inscenací *Vzlety a pády*,
Don Quijote a *Popelka* se můžete těšit
na dramaturgické úvody, které se konají půl
hodiny před představením. Dramaturgické
úvody vám přinesou spoustu zajímavých
informací, ať už ze zákulisí
inscenace, nebo z historie
baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

**Baletní pohádka POPELKA
ovládne Vánoce!**

Oblíbenost pohádky o Popelce přinesl hlavně film Václava Vorlíčka *Tři oříšky pro Popelku* s Libuší Šafránkovou v hlavní roli. Tato filmová pohádka neodmyslitelně patří k Vánocům ve spoustě evropských zemí. I naše baletní pohádka *Popelka* v choreografii Paula Chalmera na hudbu Sergeje Prokofjeva ovládne letošní Vánoce! Pro děti jsme si připravili také doprovodné programy (pro více informací sledujte web www.ndm.cz).

21. 12. 2018 v 18.30 hodin

a 26. 12. 2018 v 16.00 hodin

Tančí: Michaela Vápeníková (Popelka), Koki Nishioka (Princ), Olga Borisová-Pračíková (Macecha); poprvé se mj. představí Brittany Haws v roli Tenké dcery a Laura Moreno Gasulla v roli Dobré víly.

30. 12. 2018 v 16 hodin

a 6. 1. 2019 v 16.00 hodin

Tančí: Shino Sakurado (Popelka), Sergio Méndez Romero (Princ); poprvé se mj. představí Laura Moreno Gasulla v roli Macechy, Anna-Lena Uth v roli Tenké dcery a Karolína Křížová v roli Tlusté dcery.

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

Michaela Vápeníková (Popelka)

Foto Tamara Černá – SofiG

**Ovace vestoje
si vysloužil výkon
baletu NDM v Bonnu**

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT – tak znělo motto našeho souboru v řadě tanečních vystoupení konaných v rámci programu „Mezinárodní divadlo tance“ v bonnské opeře. Poprvé v historii se soubor baletu našeho divadla představil na prestižní německé scéně a hned sklídl obrovský úspěch! Diváci výkon ocenili dlouhým potleskem a ovacemi vestoje. Také němečtí kritici chválou nešetřili.

„Bonn má velkou taneční historii, působili tam například se svým Choreografickým divadlem radikální a provokativní Rakušan Johann Kresnik nebo český choreograf Pavel Mikuláščík či Youri Vámos. Divadlo ale dnes bohužel nemá stálý baletní soubor. Pro abonenty a milovníky tance jsou v sezóně připravena představení hostujících souborů z celého světa – v této sezóně mj. Ballet Grand Théâtre de Genève ze Švýcarska, Alonzo King LINES Ballet z USA, Company Wayne McGregor z Anglie, francouzský Ballet Preljocaj nebo Australian Dance Theatre z Austrálie. Publikum v Bonnu je tedy kultivované, orientuje se, a když se mu něco líbí, je velmi vřelý. Jiřího Kyliána a Itzika Galiliho si tam velmi cení a to byl také jeden z důvodů, proč jsme my měli vyprodáno. Musím přiznat, že diváci reagovali na náš výkon skvěle. Pro Bonn jsme doplnili inscenaci o českou choreografii Reginy Hofmanové s názvem *Après rasage* na hudbu Ástora Piazzolly,“ doplňuje Lenka Dřimalová a připomíná, že tato choreografie je součástí stále uváděné inscenace **All That**

Jazz, Rock, Blues a divadlo ji už představilo v létě na „Festivalu národů“ v Città di Castello v Itálii.

„Jestliže tanec mužů v SUB Itzika Galiliho je krásným příkladem kvalit tohoto mladého souboru z Ostravy, pak ženská část souboru prokázala své kvality zcela vynikajícím provedením *Falling Angels* od Jiřího Kyliána, díla vzniklého v roce 1989 pro nizozemský *Dans Theater*. V *Reichové* pomalu se měnícímu rytmu bubnů tančilo osm žen za stálého střídání synchronně interpretované taneční formace s umělecky prováděným pohybovým nepořádkem naprosto perfektně. Provedení díla *Falling Angels* osmi tanečnicemi bylo vrcholem hostujícího tanečního souboru z Česka v Bonnu.“

Z regionálního nezávislého denního tisku pro oblast Kolin / Bonn *Kölnische Rundschau*; Jürgen Bieler:
Po holení následuje tango
Mezinárodní vystoupení tanečnicků
z Česka v opeře

„Après rasage z roku 2017 choreografky Reginy Hofmanové pro původně šest tanečnicků je karikaturou narcistního tvrdáka – macha, chvílemi až nadutce zaujímajícího nejrůznější pózy. Přitom se střídají sólové akce s excelentním pánským pas-de-deux se synchronními hromadnými pasážemi. Jedna žena, která přichází do hry později, se po voyeuristickém odhadnutí pánů přesune do pružné, a přitom jemné dynamiky, aby hned potom zase zmizela. Hudební doprovod k tomu přitom vytváří *Tango Nuevo* od Ástora Piazzolly. (...)

Fotografie baletního souboru NDM a hostů baletu – Nataši Novotné a Madison Hoke po představení v německém Bonnu
Foto Pavlína Macháčová

Vývěska baletu NDM v divadle v německém Bonnu
Foto Pavlína Macháčová

Ke vždy komplexně nasměrovaným dunícím rytmům bubnů Steva Reicha se předvedlo osm tanečnic, částečně jakoby připomínajících černé divadlo v Praze, v choreografických formacích blíž a více vzdálených k publiku, chvílemi až s extatickými erupcemi. (...)

Předvedením děl B/olero od Ohada Naharina a SUB od Itzika Galiliho na sebe navázaly dvě opravdu rozdílné práce izraelských choreografů. Zatímco první nechává k hudbě Ravela zpracovávané syntetizátorem tančit dvě tanečnice v jím vyvinuté řeči pohybů, která se na první pohled jeví být trochu líbivá, je u SUB aktivních výhradně sedm mužů sboru. Přitom choreografie Galiliho, energická a tak bohatá taneční nomenklatura na minimalistickou hudbu Michaela Gordona, má něco rituálně archaického, co může působit bezprostředně a chce být téměř nekonečné. (...)

Publikum v takřka plně obsazeném divadle se jevílo být zcela nadšené.

Z regionálních novin pro oblast Bonn
General Anzeiger; Fritz Herzog:
Blížkost i odstup

Český taneční soubor Národního divadla moravskoslezského hostuje v Opeře

Shino Sakurado a Barbra Šulcová v choreografii BAROCCO na FESTIVALU NÁRODŮ v Itálii
Foto archiv Festival Delle Nazioni

Brzy se dovrší pět let, kdy je **Lenka Dřímálová** šéfkou ostravského baletu. Je to její druhá zkušenost s vedením baletního souboru. Předtím působila šest let v Brně. Dost důvodů se ohlédnout.

Jak své působení v Brně s odstupem hodnotíte?

Jsem člověk, který se moc nedívá zpátky, nerozebírá v sobě, co bylo. Ale mohu srovnávat, jaké byly podmínky v Brně a jaké jsou nyní v Ostravě. V Brně neexistovaly smlouvy na dobu neurčitou a bylo tam dobré zázemí. Jeden velký baletní sál a dva menší sály, kde se dalo souběžně pracovat, tým čtyř asistentů, tajemník baletu, dramaturg, tři korepetitoři. V Ostravě byla situace mnohem skromnější, ale i to se našťastí mění.

Jak důležité bylo pro vás mít k ruce dramaturga?

Tato pracovní pozice je u nás velmi podceňována. Dramaturg nedělá jen dramaturgii baletu, ale píše odborné texty do programu, newsletteru, na webové stránky. V Ostravě se o to musím starat já. V Brně jsem měla dramaturga Karla Litteru. Rozuměli jsme si, měl zkušenosti. Velmi důležitý byl pro mě dialog s ním, jakási jeho interní

oponentura. Pomáhal mi urovnat si v hlavě myšlenky. V Ostravě dramaturga nemám, a tak si hledám jiné oponenty. Hlavním oponentem je ředitel divadla Jiří Nekvasil – kromě toho, že je skvělý operní režisér, má i cit pro cosi, co bych nazvala propojování. Například společně hledáme jednotící témata složených inscenací, vybíráme hudební skladatele v kontextu s Ostravou a podobně. Velmi přínosné a důležité jsou pro mě také názory Nataši Novotné a hlavního baletního mistra Małgorzaty Chojnacké. Pomáhají mi promyšlet repertoár tak, aby byl motivující pro diváky a soubor.

V souboru je hodně zahraničních tanečníků. Jak se je daří udržet?

Tanečníci přicházejí hlavně za repertoárem. Někteří jsou tu se mnou již čtyři roky a dnes už mohou říci, že jdou i do sezóny 2018/2019. V Ostravě mohou tančit v kvalitních choreografiích, pracují s nimi dobří asistenti, jak stálí, tak externí. Roli hraje také to, že u nich doma –

Tanečníci přicházejí hlavně za repertoárem!

ve Španělsku, Portugalsku, Itálii – je celá řada divadel zavřených. Také je drží dobré vztahy v souboru. Snad vnímají, že nám na nich záleží. Snažíme se jim zajistit kvalitní terapeutky; máme domluvené speciální lékaře, a když je nějaký problém, tanečníci jsou okamžitě v odborných rukou a druhý den mají například zajištěnou magnetickou rezonanci. Dříve byli tanečníci více zakořenění, měli v Ostravě zázemí, své rodiny. Dnes je to jiné. Často jsou svobodní, mohou se sebrat a jít. Proto se snažíme o ně pečovat, být k nim féroví, a tak si je udržet. A platí to i opačně – když jsme

v nějakém problému, můžeme se na naše tanečníky spolehnout.

Ve vaší dramaturgii vidím dvě zajímavé linie. Tou první je spolupráce s izraelskými choreografy, která byla patrná už při vašem působení v Brně. Čím jsou zajímaví, co dávají souboru?

V moderním tanci je izraelský fenomén velmi silný. Osobnosti jako Ohad Naharin, Rami Be'er nebo Itzik Galili nutí tanečníka, aby spoluvytvářel pohyb. V jejich choreografiích se velice detailně pracuje na kvalitě pohybu; je tam důležitá technika, dynamika, energie, ale také podtexty, které jsou v choreografiích zasunuty. Není jedno, jak je pohyb udělán, a často dochází ke spoustě oprav. U nás je zakořeněná představa, že tančit moderní tanec není tak těžké jako tančit klasiku. Kdokoliv se ale setká s tancem, který představují například izraelští choreografové, tak pochopí, že je to úplně jinak. Že každý pohyb musí být proveden naprosto přesně. Ovlivňuje to

uvažování tanečníků, kteří po takové zkušenosti jsou v pohybu upřímnější, zvědavější, otevření novým impulsům, nesetrvávají tolik ve své taneční „baletní“ rutině. Myslím, že třeba naši tanečníci se poté, co prožili *SUB* Itzika Galiliho, zásadně změnili. Hodně je to stmelilo a pohybově obohatilo. Je to fyzický „nářez“. Bez vzájemné podpory, dobré kondice a drilu v klasické technice použité v jiném kontextu *SUB* nezatančíte. Překvapilo mě, že Itzik Galili se chtěl do našeho souboru vrátit a osobně pak s našimi tanečníky pracoval. Při přípravě premiéry choreografie *O Balcão de Amor* ho dokonce ostravští tanečníci natolik inspirovali, že zcela přepracoval závěr tohoto díla.

Druhá výrazná dramaturgická linie je „kyliánovská“. Zhruba s dvouletým odstupem uvádíte Kyliánovy choreografie z různých etap jeho tvorby. Je to záměr?

Ano. S jeho choreografiemi nepřichází do souboru jen rukopis, ale i všechno okolo – fyzická příprava, tým skvělých asistentů, příprava a realizace světelné režie a podobně. Tím, že jsme prošli od choreografie *Po zarostlém chodníčku* po *Falling Angels*, budeme lépe připraveni na chystaný *Křídla z vosku* (*Wings of Wax*). Je v tom určitá kontinuita.

S Pavlem Šmokelem na premiéře inscenace *NÁVRATY DOMŮ* (NDM, 2013) Foto Martin Popelář

Jak volíte dramaturgii zkušených titulů?

Zásadně nám pomáhá Nataša Novotná, která byla u Kyliána řadu let. Při výběru konkrétního titulu přemýšlíme hlavně o divácích. Mně se moc líbí například William Forsythe, ale nejsem si jistá, jestli by mu diváci porozuměli. Proto jsme začali Kyliánovým *Chodníčkem*, Šmokovým *Triem g moll* a *Škrtkem* v choreografii Nataši Novotné. Diváci si začali zvykat, a když jsme vloni uvedli třetí složený program s názvem *All That Jazz, Rock, Blues*, tak jsme měli pořád vyprodá-

no. Divák potřebuje trochu více času. Proto jsme na příští sezónu zvolili z Kyliána *Křídla z vosku* s tématem Ikara, které je srozumitelné a může rezonovat v dnešní době. Ta choreografie je více neoklasická a my jsme tanečně na její úrovni.

Za Kyliánova guru se dá považovat Pavel Šmok. Ve stálých, městech či státem zřízovaných baletních souborech se dnes takřka nehraje. Vy jste uvedli jeho *Trio g moll*. Podle mě se tak potvrdilo,

že část Šmokovy tvorby je stále živá a zajímavá.

Měli jsme štěstí, že Pavel Šmok tady s námi ještě byl a osobně nám dával opravy. Korekce ve smyslu obsahu, nálady a atmosféry. Asistovala mu Katka Dedková. Tanečníci brali tu práci velmi dobře a chvílemi s ní měli fyzicky co dělat. Určitě je smysluplné přemýšlet o uvedení Šmokových choreografií i do budoucna.

Z rozhovoru Romana Vaška pro *Taneční zónu* 1/2018

INZERCE

www.tanečníaktuality.cz

Taneční aktuality

Speciální vydání 2018

V prodeji!

Jan Kodet / Petr Zuska / Tanec Praha / Mířenka Čechová
Studio Alta a mnohem více...

*na předprodejním místě Národního divadla moravskoslezského a Cooltour Ostrava

Projekt Speciální vydání 2018 je podporován Ministerstvem kultury a Státním fondem kultury ČR

UNIVERZITNÍ DIVADLO OSTRAVA Státní fond kultury ČR

květinové klia studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

Společná fotografie po premiéře inscenace *ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES* (NDM, 2017)

Foto Martin Popelář

VZLETY A PÁDY

Tanec za hranicí snů

Česká premiéra 15. listopadu 2018
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího MyronaDruhá premiéra a reprízy 17. 11. (18.30),
18. 11. (15.00), 13. 12. (18.30),
14. 12. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

ÚTĚK OBRA (Humpback Runner)

Choreografie Jiří Pokorný

Hudební kompozice

Yukari Sawaki se zpěvem Carol Ann
McGowan,Hayden Calnin *Introduction; Nothingness,*
Joanna Newsom *Does Not Suffice,*
Biosphere *Transit, Field*

Asistenti choreografa Aya Misaki,

Nataša Novotná

Scéna a kostýmy Jiří Pokorný

Světelný design Loes Schakenbos

Tančí:

Stefano Pietragalla / Emanuele Del Celo
Sergio Méndez Romero / Koki Nishioka

Natalia Adamska / Shino Sakurado

Barnaby James Packham / Mark Griffiths

Yu Matsumoto / Rita Pires

Koki Nishioka / Takafumi Tamagawa

Barbora Šulcová / Aglaja Sawatzki

Rei Masatomi / Giacomo Quattracconi

Réka Kiss / Laura Moreno Gasulla

Emanuele Del Celo / Máté Brunn

Sawa Shiratsuki / Karolína Křížová

Rozhovor s choreografem

Jiřím Pokorným

Foto Martin Straka

Jako inspiraci své choreografie Útěk obra uvádíte nizozemského umělce Hieronyma Bosche – jeho tvorba obsahuje mnoho vrstev a symbolů. Co vás na jeho obrazech tak zaujalo?

Humpback Runner byl vytvořen jako součást programu Nederlands Dans Theater (NDT) k pětisetletému výročí úmrtí

V popředí Karolína Křížová

Foto Martin Straka

Hieronyma Bosche. Mé zpracování daného tématu je však fantaskní a volné. Průběh musí být spontánní a otevřený, nikdy nejdu jen jedním směrem. Samozřejmě jsem si dělal rešerše, přečetl jsem si materiály o Boschovi, jeho pracích, byl jsem na jeho výstavě. Udělal jsem si objektivní obrázek, ale k nějakému jeho konkrétnímu dílu jsem nesměřoval. Současně s tím jsem si začal vymýšlet svůj vlastní příběh. NDT si mě pro tuto spolupráci vybralo také proto, že moje choreografie nejdou tolik do podstaty věci, ale naopak rád pracuji se symboly.

Představuje název Humpback Runner – v české verzi Útěk obra – také nějakou symboliku? K čemu přesně má odkazovat?

Humpback je rodové jméno velryby, ke-porkaka (*humpback whale – velryba hrbatá neboli keporkak, pozn. red.*), což je pro mě obr. A co se týče slova *runner* – obecně jsem se zabýval tematikou migrace, která tísní naši dobu, a když jsem choreografii tvořil, bylo to velmi aktuální téma. Proto jsem se snažil najít nějaké pojítko. Říkal jsem si, že pohyb je vlastně také neustálá migrace, posun dopředu, útěk a tok času. Představoval jsem si obrazy migrantů, kteří se musí přemístit z jedné strany polokoule na druhou, musí absolvovat dlouhou cestu za lepším životem a mezitím přicházejí vzlety a pády. A také keporkak (obr) neustále migruje za potravou a za přežitím. A já si to spojil i s námi lidmi. Pohyb je neustálá migrace, posun dopředu, útěk a tok času.

Jak se Boschovy vize a tematika projevily v pohybovém slovníku, který používáte? Zaměřil jste se na nějaké konkrétní pohybové principy nebo fyzické prvky?

Snažil jsem se, ale jen do určité míry, abych se neřadil. Nechával jsem tomu volný průběh a snažil se najít určité nuance jak

v malých detailech, tak i v celku. V choreografii se objeví obří postava, dva lidé sedící na sobě v dlouhém kabátě, kteří vypadají jako jedna osoba. Tato postava symbolizuje obra (velrybu), ačkoli je to vlastně člověk, který jde z místa na místo. Díky volné inspiraci malbami Hieronyma Bosche, které jsou detailně zpracované, jsem vytvořil také tři krátké duety, během nichž jsem interpretoval různé pohyby, ale v zafixovaných pozicích, jako by to byly zmrzlé obrázky. Ty zároveň představují fragmenty celkové choreografie, která se celou dobu hýbe. Hodně také používám gestikulaci, která znázorňuje určité symboly, přemýšlení, různé pocity. Spojením toho všeho vzniká jeden obraz, který se neustále obměňuje. Také jsem se snažil navodit atmosféru migrace, takže mám hodně skupinových pasáží, kde tanečníci běží, což symbolizuje hledání něčeho nového i útěk za přežitím. Došlo tedy ke spojení tématu migrace a Bosche, ale pořád je to můj fantaskní příběh.

Humpback Runner byl původně vytvořen pro NDT 2, tedy „juniorskou“ složku souboru Nederlands Dans Theater, a nyní jste tuto choreografii přenesl do Ostravy. Prováděl jste nějaké úpravy či změny na míru ostravskému souboru?

Ano, choreografii upravuji souboru na míru. Držím se originální kosty, a přestože tanečníci tady v Ostravě jsou velmi šikovní, jsou zase jiní než ti, se kterými jsem choreografii stavěl. Navíc člověk není nikdy stoprocentně spokojen s první verzí, takže když mám šanci reprízovat s jiným souborem, najdu s odstupem času vždycky něco, co se musí změnit.

V komponovaném večeru Vzlety a pády je vaše choreografie v dobré společnosti dalších kusů skvělých choreografů, včetně Jiřího Kyliána. Jak se v titulu Útěk obra projevují ony vzlety a pády?

Jak už jsem říkal na začátku, téma migrace, ale i neustálého vývoje je přirozeně spojeno se vzlety a pády. V mé choreografii je to naznačeno velmi volně a symbolicky, zatímco například v Kyliánově choreografii *Křídla z vosku (Wings of Wax)* máme konkrétní myšlenku, vycházející z pověsti o Ikarovi, který mohl vzlétnout díky křídům vyrobených z peří a vosku, ale po přiblížení ke slunci se vosk roztekl a následoval pád. Letos také slavíme sto let od vzniku Československé republiky a během tohoto dlouhého období prošla také naše země řadou vzletů a pádů a značným vývojem. Takže myslím, že každá z choreografií večera jeho rámec naplňuje svým vlastním způsobem. (tc)

ALICE

Choreografie, scéna a kostýmy

Denis Untila & Michelle Yamamoto

Hudební koláž

Asistenti choreografa: Nataša Novotná,
Tenald Zace

Světelný design Denis Untila

Tančí:

Alice Shino Sakurado

/ Réka Kiss

/ Natalia Adamska

Housenka

Stefano Pietragalla

/ Sergio Méndez Romero

/ Takafumi Tamagawa

Královna, šéfka

Rei Masatomi

/ Koki Nishioka

/ Daniele Pecorari

Kloboučník

Yago Catalinas Heredia

/ Barnaby James Packham

/ Stéphane Aubry

Sólo – muž

Rei Masatomi

/ Takafumi Tamagawa

/ Sergio Méndez Romero

Sólo – dívka

Sawa Shiratsuki

/ Barbora Šulcová

Přípravy druhé choreografie s názvem *Alice* se zhostí tandem mladých tvůrců **Denis Untila** z Moldávie a **Michelle Yamamoto** z Brazílie. Denisovi jsme na sále položili dvě otázky...

Foto Martin Straka

Jako inspiraci vaší společné choreografie Alice uvádíš román Alenka v říši divů od Lewise Carrolla, anglického spisovatele, matematika a logika. Dílu se dostalo vědecké interpretace a bylo označeno za mimořádné. Co vás zaujalo?

Alenka v říši divů Lewise Carrolla je odrazový můstek pro náhled na naši historii. Každý z nás prochází svými vlastními životními zkušenostmi. Nejlepším příkladem je situace, kdy se vydáváme nacházet sami sebe do zahraničí, do zcela nového prostředí. V mém případě z Moldavska do Vídně, německého Kielu a Essenu. Někdy jsme konfrontováni s neznámými zvyky, cizími pravidly nebo nepochopitelnými jazyky. Svět se zdá být zamračený, divný a strašidelný.

Choreograf Denis Untila, Sergio Méndez Romero, Shino Sakurado a Rei Masatomi

Foto Martin Straka

Netušíme, co na naší cestě do neznáma dělat nebo cítit.

V knize jsou konkrétní věty, které nás přímo inspirovaly.

„Všichni jsme tady šílení.“

(kapitola 6.)

„Těžko říci, pane, jestli vím, kdo jsem nyní, ovšem alespoň vím, kdo jsem BYL, když jsem se dnes ráno probudil, ale myslím, že jsem se od té doby musel mnohokrát změnit.“ (kapitola 5.)

Jaký bude bizarní svět fantazie Alice ve tvé choreografii?

Alice „padá“ do takového „podivného světa“ a zažívá okamžiky groteskních situací, vtipných dobrodružství a smutných i krásných událostí. Poznává neobyčejné bytosti a lidi jako Housenku, Kloboučníka nebo Královnu – šéfku, která ji fascinuje a odpuzuje zároveň. (ld)

Shino Sakurado

Foto Martin Straka

Lore Jehin, Rita Pires, Shino Sakurado a Barbora Šulcová

Foto Martin Straka

KŘÍDLA Z VOSKU
(Wings of Wax)Choreografie Jiří Kylián
Hudební koláž**Heinrich Ignaz Franz Biber** *Mystery Sonata for solo violin* (1676)**John Cage** *Meditation music for prepared piano* (1946/48)**Philip Glass** *Movement III from String Quartet No. 5* (1991)**Johann Sebastian Bach** *Goldberg Variations BWV 988* (1742)Asistenti choreografa **Cora Bos-Kroese, Stefan Zeromski, Nataša Novotná, Michael Simon, Joke Visser, Michael Simon**
Scéna
Kostýmy
Světelný design

Tančí:

Sawa Shiratsuki / Yu Matsumoto
Stefano Pietragalla / Rei Masatomi
Brittany Haws / Michaela Vápeníková
Stéphane Aubry / Emanuele Del Celo
Shino Sakurao / Laura Moreno Gasulla,
Koki Nishioka / Giacomo Quattracconi
Barbora Šulcová / Karolína Křížová
Sergio Méndez Romero / Takafumi Tamagawa**Jiřího Kyliána při tvorbě choreografie Křídla z vosku (Wings of Wax) inspiroval obraz Ikarův pád**

V Kyliánově pojetí se starobylý příběh Ikaru a jeho otce Daidala stává metaforou pro podstatu virtuózního tance, který jakkoli musí být technicky připraven a pečlivě nastudován, přeci jen vždycky nese riziko bolestivého pádu. To dodává tanci nejen emo-

Neletět příliš vysoko ani příliš nízko

Daidalos

cionální přitažlivost, ale také existenciální vážnost a hloubku. Ve skutečnosti se může jednat o stylizovaný portrét nás samotných a mnoha našich každodenních bojů.

Choreografie měla světovou premiéru 23. ledna 1997 v Lucent Danstheater v Haagu (Nizozemsko), uvedl ji soubor Nederlands Dans Theater 1 a od té doby byla přenesena do celého světa.

Obraz se týká tématu lidské lhostejnosti. Lhostejnosti k těm, kteří – v tomto případě – mají sny a ideály a nebojí se vzlétnout ke slunci. Anebo obraz dává za pravdu přírodě a přirozenému řádu věcí, vůči níž je Ikarův pokus – překonat ji – marný a „donkichotský“? To je drama, otázka obsažená v ikarovském mýtu.

Celý obraz dýchá klidem. Oráč, pasák i rybář konají svou práci. A kde je Ikarus? Teprve po chvíli spatříme jeho zmltájcí se nohy na hladině, známku tohoto tragického zápasu na život a na smrt, který právě v této vteřině mladý Ikarus prohrává. Nikdo z ostatních postav na obraze to netuší, ani rybář hledící do moře, ani pasák hledící do nebe. Nikdo jeho pád nepostřehl. Jen divák celého obrazu – my sami. Jaké pocity to v nás rozehraje?

Budeme jen „konat svou práci a ničeho kolem sebe si nevšímat“ – nebo se vydáme na cestu do neznáma s tím, že podstoupíme riziko smrti a omylu jako Ikarus? Kde je hranice mezi hrdinskou odvahou a mladickou nerozvážeností? Jakže to říká Daidalos: „Neletět příliš vysoko ani příliš nízko?“

(Id s použitím textu Vojtěcha Franče)

Jiří Kylián ve spojení s „osmičkovým výročím“ 1968

Foto Anton Corbijn

Osmička na konci letopočtu se v očích nejširší české veřejnosti stala symbolem pro dobu historických zvrátů a „osmičkové“ roky na sklonku dekad rádi vnímáme jako příležitost k zamyšlení se nad povahou národní historie a také nad našimi vlastními osobními životními cestami, jimž společenské zvraty určují základní směr.

Letošní rok je v tomto smyslu, díky stému výročí vzniku republiky, vnímán jako mimořádně důležitý, a proto přicházíme s představou určitého posílení důrazu na vážná, filosoficky a existenciálně inspirativní témata.

Naše volba padla na baletní dílo Jiřího Kyliána, který svá *Křídla z vosku* inspirovaná starověkým Ikarovým příběhem pojal jako metaforu našeho každodenního života, jeho všedních problémů i skryté velikosti.

Aktivních umělců se důležité společenské změny týkají snad ještě silněji než jiných lidí, protože jejich působení je bezprostředně spojeno s potřebou svobody a ideové nezávislosti. Také pro Jiřího Kyliána jeden z někdejších „osmičkových“ roků znamenal životní zvrát. Po absolvování stipendia na londýnské Royal Ballet School získal angažmá Stuttgartského baletu. Na léto se vrátil do Československa a po invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 emigroval do Německa do Stuttgartu. Přijetí stuttgartského angažmá ho tak na mnoho let postavilo do role nedobrovolného emigranta.

Za svou bohatou kariéru Jiří Kylián vytvořil ke stovce choreografií. Najdeme mezi nimi některé, které jsou přímým odrazem jeho odporu k násilí, touhy po svobodě a stesku po domově. Takovým dílem je bezesporu také Kyliánova ikarovská choreografie.

(Id)

Pieter Bruegel: IKARŮV PÁD (1555–1560)

Musées Royaux des Beaux-Arts, Brusel

SKUPINA ČEZ

OSTRAVA
1918–2018opereta/
muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Andrew Lloyd Webber (1948)
na motivy básnické sbírky „Praktická kniha o šikovných kočkách“ **T. S. Eliota KOČKY**

Světový muzikálový hit poprvé v Ostravě!

Přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petraková

Choreografie: Pavel Strouhal

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 20. a 22. září 2018**v Divadle Jiřího Myrona**Muzikál *KOČKY (CATS)* uvádíme v licenci
The Really Useful Group Ltd.

Cole Porter (1891–1964)

DĚJ SE CO DĚJ
(*Anything Goes*)

Zpěv, tanec a dvě hodiny legrace

na zaoceánském parníku!

Překlad a české texty písní: Michael Prostějovský

Režie: Peter Oravec

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. dubna 2019**v Divadle Jiřího Myrona**

Stephen Dolginoff (1968)

THRILL ME

Spalující vášně

Překlad: Hana Nováková

Režie: Juraj Čiernik

Premiéra 12. května 2019 v Divadle „12“Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského**KOČKY – Hudební číslo Kočky to táhne na kočičí bál: uprostřed Ján Slezák (Rozumbrad) a Barbora Onderková (Viktorie)**

Foto Martin Popelář

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klímša
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
1. 11. (18.30), 10. 11. (18.30), 25. 11. (16.00),
20. 12. (18.30)

Andrew Lloyd Webber
na motivy básnické sbírky „Praktická kniha
o šikovných kočkách“ T. S. Eliota
KOCKY
Režie: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
2. 11. (18.30), 9. 11. (18.30), 27. 11. (18.30),
6. 12. (18.30), 15. 12. (18.30), 16. 12. (16.00),
31. 12. (17.00)

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA
Režie: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
16. 11. (18.30), 12. 12. (18.30), 22. 12. (16.00),
29. 12. (18.30), 30. 12. (16.00)

Koncert plný slavných melodií
a skvělých zpěváků
**FANTOM A GENTLEMAN
MUZIKÁLU**
Režie: Josef Novák-Wajda
Dirigent: Jakub Židek
Dramaturgie: Tomáš Novotný, Gabriela
Petránková, Michael Prostějovský, Jakub Židek
21. 11. (18.30), 22. 11. (18.30)

POUZE
2
UVEDENÍ

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
2. 12. (16.00), 4. 12. (18.30), 5. 12. (18.30),
27. 12. (18.30)

Boris Urbánek – Jaromír Nohavica
– Jiří Josek – Šimon Caban
ROMEO A JULIE, poselství lásky
Režie: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
8. 12. (18.30), 9. 12. (16.00), 25. 12. (16.00)

TIP ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Rocková opera *Jesus Christ Superstar* měla na scéně Divadla Jiřího Myrona premiéru na jaře 2016. Před zahájením rekonstrukce divadla, tedy za necelé dva roky, se dočkala 55 vyprodaných repríz. A po půlroční přestávce se hraje dál. Dá se říci, že od legendární české premiéry v roce 1994 *Ježíš* nikdy nezmizel z jevišť našich divadel. Podle počtu odehraných repríz (jen první nastudování jich mělo skoro třináct set!) jde o nejpobulárnější zahraniční muzikál u nás. Naše ostravská verze v režii Jiřího Nekvasila navíc oblékla tento titul do současného hávu a na jevišti lze spatřit zcela novou generaci herců. A tak si toto „Rockové evangelium podle Jidáše“ nenechte ujít!

Gabriela Petránková

Gabriela Petránková

JESUS CHRIST SUPERSTAR – Jakub G. Rajnoch (Bartoloměj), Tomáš Krpec (Jakub Alfeův), Jiří Strakoš (Ondřej), Roman Harok (Petr), Lukáš Adam (Jidáš Iškariotský), David Janošek (Jan), Lukáš Vlček (Ježíš Kristus), Roman Ziška (Tomáš), Tomáš Smička (Jakub), Pavel Divín (Filip), Adam Živnůstka (Matouš), Lukáš Moravec (Juda Jakubův) a Radek Novotný (Šimon)
Reprízy 2. 12. (16.00), 4. 12. (18.30), 5. 12. (18.30) a 27. 12. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

Na slovíčko s Jurajem Čiernikem, režisérem chystaného muzikálu *Thrill Me*...

Muzikál Thrill Me bude první premiérou souboru opereta/muzikál v prostoru nového Divadla „12“. Jak si tento titul bude s novým prostorem rozumět?

Prostor v Divadle „12“ je pro muzikálového diváka zatím stejnou neznámou jako pro nás muzikálové herce nebo inscenační tým. Dá se však předpokládat, že poskytne nový rozměr kontaktního divadla, které zatím hudebně dramatický žánr v Ostravě nezná. Pokud nepočítám produkce pro děti v netradičních prostorách (například foyer nebo zkušebna Divadla Antonína Dvořáka). Zde bude mít ostravský muzikálový divák možnost vstoupit do atmosféry a děje mnohem blíže, než tomu bývá zvykem. Pokusíme se taky dopřát i sobě ten luxus „hraní jako na kameru“, který je mnohem intimnější než na velkém jevišti.

Což znamená jiné nároky na herce, než na jaké jsou zvyklí z jeviště Divadla Jiřího Myrona. Myslíš, že je to tedy výzva i pro ně...?

Ano. Víím, že mnozí už delší dobu touží po zkušenosti nebo spíš možnosti hrát divákovi tváří v tvář na méně než 2 metry, takže to vyvolalo veselou a entuziastickou vlnu v herecké duši, ale každopádně je to výzva. I se svými černými kouty.

Juraji, diváci NDM tě znají především jako herce a zpěváka. Popsal bys, prosím, svou cestu k režii?

Ano, diváci souboru operety/muzikálu mě mohou znát z jeviště jako herce, ti více pozorní i jako asistenta režie a ti nejzvědavější vědí, že s režii koketuji už od svých studií, kdy jsem zinscenoval své dvě dětské opery. Každoročně režiju novou pohádku v hudebním divadle při Múziké škole v Ostravě. Dokonce mám za sebou v letošním roce i pražský režijní debut s muzikálem *Královna Kapeska* v Divadle Hybernía. A jestli mám vlohy k režii, se zeptejte Honzy Vlase, když nakládá nádobí do myčky.

Na tento příběh musí mít člověk žaludek. O to víc budí zvědavost všech!

Z toho mám chápat, že doma režiruješ Honzu Vlase, nebo nádobí...?

Řekněme, že mám jistou představu o tom, jak by mělo být nádobí v myčce uloženo.

A proč právě muzikál Thrill Me?

S muzikálem *Thrill Me* jsem nepřišel já. Tento titul objevil Lumír Olšovský, pokud se nepletu, a posunul ho k šéfc souboru operety/muzikálu Gábině Petránkové. Právě ona mě oslovila s touto nabídkou. Když mi to řkala, měla v oku dábelskou jiskru a úsměv Mony Lisý. Po ponoření se do tématu jsem pochopil proč. Muzikál pojednává o skutečné události. O osudech dvou amerických mladíků z Chicaga a jejich činu ve 30. letech 20. století. Neraď bych prozradil něco, co mohou diváci zažít v hledišti nového Divadla „12“, ale musím podotknout, že se je na co těšit. Ačkoliv bych rád pozval všechny diváky, fanoušky a nadšence, myslím si, že na tento příběh musí mít člověk žaludek. O to víc budí zvědavost všech (úsměv)! Přijďte!

To zní až děsivě! Můžeš alespoň prozradit, jestli se mají diváci připravit spíš na horor, nebo love story...?

Já se to skoro až neodvážím říct. Nečekejte love story. Asi ani horor. Ale bude to mít co do činění s vášní, posedlostí, tragédií,

chladnokrevností. Koukal bych na to spíš jako na dokument.

Jak na tebe prostor nového divadla působí?

Byl jsem se tam kouknout ve fázi instalace technického zařízení, takže jsem neměl možnost vidět všechny přednosti a kouzla nového prostoru v akci, ale nesmírně se na to těším. Brzy navštívím „Dvanáctku“ jako divák činohry a pohádek, takže budu zkoumat a nasávat. Myslím nasávat jako nasávat, ne nasávat jako nasávat. Předpokládám, že by prostor mohl mít úspěch právě i u mladého diváka, který touží po potu a krvi herců (úsměv)...

Vidíš obecně budoucnost muzikálových produkcí právě v těchto komorních prostorech, nebo jsi zastáncem velkého jeviště?

Muzikál samozřejmě patří na velké jeviště! Umíte si představit dav jednoho herce mávajícího na Evitu? Ale možnost objevovat kusy, které nesázejí na vysoký počet herců, je otevřená. Soubor může nabídnout divákovi různá setkání s příběhem a hudbou „na dotek“. A tomu budu fandit pořád.

A my budeme fandit tobě! Děkuji ti za rozhovor. (tn)

Nové komorní Divadlo „12“

Foto Martin Popelář

Andrew Lloyd Webber (1948) na motivy básnické sbírky „Praktická kniha o šikovných kočkách“ T. S. Eliota

KOČKY

Světový muzikálový hit poprvé v Ostravě!

Muzikál KOČKY (CATS) uvádíme v licenci The Really Useful Group Ltd.

Kočky řadí na ostravských střeších

Každá nová premiéra souboru operety/ muzikálu Národního divadla moravsko-slezského je po právu doprovázena velkým očekáváním. Hudebnímu divadlu se totiž v Ostravě daří, což dokazuje nejen celá řada ocenění, ale především pravidelně plná hlediště Divadla Jiřího Myrona.

Uvedení dalšího, již pátého světoznámého muzikálu z pera **Andrewa Lloyda Webbera** *Kočky (Cats)* bylo opravdovou výzvou, a to především pro umělecký soubor. Snad žádný jiný muzikál totiž neklade takové nároky na pohybovou složku. A tak početné kočičí obsazení začalo již od prvních lednových zkoušek na vlastní kůži pocíťovat pravý význam sousloví „potit krev“. Po slavnostních premiérách 20. a 22. září je ale jasné, že se veškeré úsilí vyplatilo. V případě, že je muzikál tak silně postaven na choreografii, je jednou z nejdůležitějších osob tvůrčího týmu pochopitelně choreograf. A osloven byl ten nejpovolanější. **Pavel Strouhal** je totiž podepsán už pod prvním uvedením *Cats* v České republice, které mělo v pražském Divadle Milénium premiéru v roce 2004. Po bezmála patnácti letech tedy přišlo rozhodnutí vstoupit do stejné řeky a znovu se pustit do ošemetného úkolu donutit vážené divadelní umělce chodit po čtyřech. Pohled do zákulisí příprav této inscenace by divák tentokrát zajisté ocenil. Běžný den zkoušejících začínal hodinou klasického tance, načež navazovala dvacetiminutovka kočičí stylizace seskládaná z mrouskání, vrnění, prskání, tulení, hraní si s klubičkem... Zde i ostřílení bardi začali pochybovat o vznešenosti svého povolání... Poté se pokračovalo několikahodinovým pilováním choreografií jednotlivých čísel, aby mohla být zkouška zakončena během, posilováním, protahováním... a zase během. Po takovém dni se umělcova jinak vytríbená slovní zásoba omezí na jednotvárné „*Mňau!*“

Režisérka inscenace **Gabriela Petráková** se proti přílišné záplavě kočičí energie snažila obrnit po svém. Pár dní před zahájením zkouškového procesu si pořídila psa. (Nutno

Uprostřed Tomáš Savka (Vašnosta Brum)

Foto Martin Popelář

podotknout, že jejího roztomilého pudlíka po prvním dni zkoušení již nikdy nikdo nespátřil.) I ona měla jednu kočičí zkušenost za sebou. Tento muzikál režirovala před třemi roky na bratislavské Nové scéně. Absolutním rekordmanem je ale muzikálový herec a kočičí veterán **Laco Hudec Šubrt**, který nevynechal jediné nastudování *Koček* v rámci České republiky a Slovenska. Po Praze, Brně, Plzni a Bratislavě jej tedy můžete vidět i v Ostravě, a to v roli Rozumbrada.

Tolik tedy k zákulisním informacím, divák je nicméně zvědav především na výsledek a ten se úspěšně dostavil právě ve dvou zářijových termínech a slavnostně tak zahájil jubilejní stou sezónu Národního divadla moravskoslezského. **O tom, že má být Ostrava na co pyšná, se zmínili i zástupci londýnské společnosti RUG, která zastupuje autorská práva ke všem titulům skladatele Lloyda Webbera.** Ti navštívili čtvrtelní premiéru.

Další ohlasy vybíráme z reakcí na facebookových stránkách: Kamila Hercíková: „*Bylo to krásné představení!!! Až mi naskočila husí kůže!*“ Jana Česlíková: „*Další skvost na ostravské muzikálové scéně.*“ Šárka Klečková: „*KOČIČÍ MEGA PECKA!!! Čtvrteční premiéra neměla chybu! A ta malá kočička, to byla čirá radost ji sledovat! Děkuji všem za skvělý zážitek.*“

A rádi přidáváme ještě pár fragmentů z recenze Milana Bátora pro Ostravan.cz: „*Dechberoucí pohybovou kreaci předvedla elastická Viktorie Barbory Onderkové, pro kterou žádný pohyb nebyl překážkou (...). Hereckou a pěveckou lahůdku divákům připravil Tomáš Savka v roli kocoura Vaš-*

nosty Bruma. Jeho záměrně karikovaný hlas a přirozené herecké nadání si postavu kocouřího seladona doslova vychutnaly (...). Hudební nastudování Marka Prášila nemá jediné slabé ani hluché místo a je největší dominantou ostravských Koček. Tou další, bez níž by úspěch nebyl možný, je kongeniální přetlumočení do češtiny z pera Michaela Prostějovského. Jeho stylistická obratnost, vtip a fantazie se v Kočkách sešly v dokonalém porozumění (...). Miroslav Urbánek vystříhl jednu z nejúchvatnějších kreací celých Koček. Jeho nevytlaná a nepředstíraná moudrost, skvěle dávkovaný sentiment, kázeň v ideální dikci, spolehlivé intonaci a dojemném výrazu byla jedním z pilířů inscenace (...). Pokud bych měl někoho označit za objev a největší hvězdu ostravských Koček, byla by to Kateřina Marie Fialová. V jejím skvěle sladěném hereckém, tanečním i pěveckém projevu nebylo jediné hluché či slabé místo. Báječně komunikovala s orchestrem a její pohyb byl doslova odzbrojující. Kateřina Marie Fialová je obrovský talent a doufejme, že se s ní v Ostravě setkáme i v jiných rolích.“ Milana Bátora snad potěšíme informací, že jeho přání se mu splní. Kateřina Marie Fialová se v alternaci se stálíci souboru Martinou Šnytovou objeví i v dalším muzikálu, a to nejen jako herečka a zpěvačka, ale i jako choreografka steppařských čísel. Muzikál *Děj se co děj (Anything Goes)* s písněmi slavného Colea Portera bude totiž stepem a tancem vysloveně nabíjet. Na prknech Divadla Jiřího Myrona jej poprvé uvidíte 4. dubna 2019. (tn)

Několik postřehů z ostravských střeš plných koček aneb Čtvrté české CATS

Psáno z druhé premiéry 22. 9. 2018

(...) Legendární *Cats* z roku 1981, které v posledních nastudováních spíš přejímají domáctější název *Kočky*, už počínaje letošním podzimem oběhly během let všechny zásadní tuzemské muzikálové štace. Proto bude dobré, místo stálého opakování historie a subjektivní analýzy výkonů, podívat se spíše na to, v čem je zrovna ostravské provedení zajímavé.

(...) Do Ostravy jsem se hodně těšil, navíc režisérka **Gabriela Petráková** už má s náročným titulem zkušenosti z Nové scény v Bratislavě (...) a v Ostravě se rozhodla všem, co občas zpochybňují sílu dějové linky, ukázat, že pestré lepoporelo o šanci na nový život umí být velice nosné.

Každá kočka v mozaice zde má svoji individuální linku. Od první chvíle netřeba pochybovat, že jasným vypravěčem večera bude Rozumbrad; někteří důležití hráči, jako například divadelní kocour Múz či Starobyl Vznešený jsou nám díky změnám v expozici oproti originálu představeni malinko dříve, takže když opravdu dojde na jejich „ostrý výstup“, divák se nebude složitě sžívat s novým charakterem na scéně.

Zároveň, a tento postřeh je psán z pozice diváka, který viděl *Kočky* již mnohokrát v několika nastudováních, má inscenace velmi zábavný „zadní plán“, aneb může se vám stát, že se nebudete zaměřovat na charakter, který zrovna ovládá jeviště, ale naopak velmi často sklouzne pohled na ko-

Vladislav Plevčík (Mungojerrie) a Romana Dang Van (Tingl-tangl)

Foto Martin Popelář

Juraj Čiernik (Starobyl Vznešený) a Ján Slezák (Rozumbrad)

Foto Martin Popelář

čičku, která na druhé straně jeviště něco zkoumá nebo dovádí, a tak rádi dosledujete miniakci až do konce. (...)

Soustředění na příběhy jednotlivých pestřých charakterů přináší i pár zajímavých nápadů, jako nechat zahrát kočku Jeminé dětskou herečkou (výrazná **Izabela Jati**), netřeba se bát ani sice hodně popisného, ale přesto až nevidaně silného a aktuálního momentu separace oplocením ostatních koček od bývalé krásky Grizabelly. V podání **Kataríny Hasprové** sice nejde hovořit úplně o staré kočce, ale rozhodně umí dobře předat pocit zašlé slávy a strádání nad samotou.

Ko kočičí pohyby a chování režisérka svěřila choreografovi **Pavlu Strouhalovi**, scénické aranžmá tak má energický spád. A díky tomu, že se staral i o pražskou produkci, pamětníci jistě uvidí tu a tam pár povědomých krůčků či pohybů, většina je ale subjektivně nová.

Velkými oblíbenci paní režisérky jsou očividně rošťáci Mungojerrie a Tingl-tangl (**Vladislav Plevčík** a **Romana Dang Van**). Jejich naprosto suverénní alotria jsou téměř všudypřítomná, dostanou se dokonce i do orchestřiště, kde se dokonce zmocní taktovky **Marka Prášila**. Náročné skladby nastudoval pečlivě a s citem, dokonce podle informací nechal zdvojit některé nástrojové sekce, takže si dílo, kde se dokonale snoubí rocková i klasičtější část Lloyd Webberovy tvorby, rozhodně užijete. (...)

I v této verzi zazní dílo s verši T. S. Eliota a Trevora Nunna (tvůrce textu ke slavné *Mormory*) v kongeniálním přebásnění **Michaela Prostějovského**, což v momentálním obdo-

bí, kdy původní překlad většinou nepřežije déle než první nastudování, potěší. (...)

A nápad umístit kočičky na ostravské střechy, například včetně místního dopravního hlášení, je vskutku roztomilý a speciálně využití ostravské věže radnice jako výtahu pro Grizabellu je ve své prostotě moc dojemný moment. Jenomže v samotném textu zmínky o lokálních zajímavostech chybí. Ačkoli plně chápu, že by s touto úpravou mohly souviset jisté autorskoprávní komplikace, koncepce je tímto malinko nedotažená. Proto divákovi nezbyvá než přijmout do hry fakt, že tahle kočičí parta pravidelně přejíždí mezi Hyde Parkem a Stodolní a občas se spokojí s průpovídkou mimo oficiální libreto.

Zároveň je poměrně složité hodnotit nějak jednotlivé výkony, ale o to víc potěšující je, že ostravské *Kočky* jsou, alespoň po zhlédnutí druhé premiéry, poctivou a parádně provedenou zábavnou „ansámbloukou“ a to je u tohoto typu díla to nejdůležitější. Namátkou je **Laco Hudec Šubrt** ve své vypravěčské roli už dávno jako doma, **Ján Slezák** jako presleyovský rebel Rambajz-tágo slušně řadí, **Tomáš Savka** je jako bonviván Vašnosta Brum k nepoznání, a přesto není karikaturou a kocour Múz **Miroslava Urbánka** staršího skutečně nechá vzpomenout na divadelní bardy. Cit pro společnou věc tentokrát hraje prim a byl jsem jím rád odzbrojen. Snad bude o takto zábavnou kočičí říši dobře postaráno i v reprízách. **Ondřej Doubrava, musical.cz**

Hana Fialová (Grizabella)

Foto Martin Popelář

Reprízy 2. 11. (18.30), 9. 11. (18.30), 27. 11. (18.30), 6. 12. (18.30), 15. 12. (18.30), 16. 12. (16.00) a 31. 12. (17.00) v Divadle Jiřího Myrona

FANTOM A GENTLEMAN MUZIKÁLU

Koncert plný slavných melodii a skvělých zpěváků

POUZE
2
UVEDENÍ

Režie: **Josef Novák-Wajda**
Dirigent: **Jakub Židek**
Dramaturgie: **Tomáš Novotný,**
Gabriela Petráková,
Michael Prostějovský,
Jakub Židek

Uvádíme 21. a 22. listopadu
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Tento netradiční titul byl do dramaturgického plánu souboru opereta/muzikál původně zařazen jako pocta našemu blízkému spolupracovníkovi **Michaelu Prostějovskému** k jeho letošním **70. narozeninám**. Důvod je prostý – od roku 2010 se diváci setkávají pravidelně s jeho překlady těch nejúspěšnějších světových muzikálů, jakými jsou *Kočky*, *Jesus Christ Superstar*, *Evita*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Sunset Boulevard*, *Rebecca* či *Marguerite*. Spolupracoval jako autor písňových textů i na původním muzikálovém projektu našeho divadla *Fantom Londýna*, se kterým náš soubor před třemi roky získal tři ocenění na mezinárodním muzikálovém festivalu v Jižní Koreji, včetně té nejdůležitější – nejlepší titul festivalu. Jak sám Michael Prostějovský uvádí, považuje se za „součást inventáře divadla“. Se členy našeho souboru úspěšně spolupracuje i na nahrávkách muzikálových melodii pro svůj rozhlasový pořad *Muzikál expres* a dokumentuje naše premiéry ve video reportážích.

Život však přináší nečekané události. Smutnou zprávou letošního léta bylo **úmrtí** dalšího našeho významného (nejen) muzikálového překladatele **Jiřího Joska**. Národní divadlo moravskoslezské uvedlo jeho překlady muzikálů *Kiss Me, Kate* (*Kačenko, pusu!*), *Funny Girl* a současně má na repertoáru původní titul *Romeo a Julie*, jehož dominantní součástí je i Joskův překlad původních dialogů Williama Shakespeara. Navíc už teď můžeme prozradit, že se ostravští diváci v dohledné době dočkají i muzikálové legendy *West Side Story*, opět v jeho překladu.

Z výše uvedeného důvodu a na Michaelův návrh jsme se proto rozhodli věnovat letošní muzikálový **koncert oběma našim blízkým spolupracovníkům**. Jak říká sám Michael Prostějovský: „*Jiřího jsem si dlouhá léta hluboce vážil a myslím, že respekt*

Jozef Celder, sir Tim Rice a Michael Prostějovský zavítali na představení JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ (NDM, 2012) Foto Martin Popelář

ke tvorbě toho druhého byl vzájemný. Navštěvovali jsme navzájem svoje premiéry a často jsme o překladech muzikálů, což je naprosto specifický obor překladatelské tvorby, diskutovali. O překladech se tvrdí, že jsou buď věrné, nebo pěkné. Oba jsme se ale vždy snažili, aby přesnost vůči originálu a krása českého jazyka žily ve vzájemné shodě. Naše názory, jak toho dosáhnout, se však často lišily, stejně jako se liší i naše muzikálové překlady. Na titulech Jiřího bylo vždy patrné, že je původním povoláním překladatel a má na svých bedrech kupříkladu překlady téměř kompletního díla Williama Shakespeara. Na mých se naopak pozitivně podepsalo celá desetiletí trvající psaní písňových textů pro přední české zpěváky.“

Rozhodli jsme se proto, že namísto oslav necháme spíše nahlédnout do překladatelské kuchyně obou těchto špičkových mistrů svého oboru. Přestože M. Prostějovský s nadsázkou vždy tvrdí, že překladatel muzikálů je pouhým „sluhou tří pánů“, tedy textu původního autora, hudby a českého jazyka, není skromnost na místě. On i Jiří Josek patří mezi ty nemnohé, kteří dokázali svůj obor povýšit na specifickou autorskou a uměleckou disciplínu. Vždyť ve výsledku večer co večer celý soubor zpívá a hraje právě prostřednictvím jejich finálních textů. Oni tvoří onen pomyslný most mezi původním autorem a našim divákem.

V průběhu večera tedy zazní melodie z toho nejlepšího, co naše divadlo v nedávné minulosti nabízelo, nebo dokonce nabízí z tvorby obou. Svoje místo v programu budou mít jak ukázky z muzikálů *Jesus Christ Superstar*,

Sunset Boulevard, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Funny Girl*, *Kiss Me, Kate* (*Kačenko, pusu!*), tak skladby z *West Side Story*. A nebude chybět ani to nejlepší z muzikálu *Vlasy*. Právě v průběhu zkoušek *Vlasů* v pražském Divadle Kalich přišla ona smutná zpráva o úmrtí Jiřího Joska. Diváci se samozřejmě setkají se svými oblíbenými sólisty souboru, tedy **Hanou Fialovou**, **Martinou Šnytovou**, **Romanem Harokem**, i stálými hosty **Tomášem Savkou**, **Lukášem Adamem**, **Romanem Tomešem** a dalšími. **Orchestr operety/muzikálu** bude řídit a o hudební nastudování se postará **Jakub Židek**. (gp)

Jiří Josek (1950–2018)

Překladatel, nakladatel a také režisér Jiří Josek vystudoval český jazyk a angličtinu na Univerzitě Karlově. Již během studií pracoval jako tlumočnický pro Pražskou informační službu. Od poloviny 70. let až do listopadu 1989 působil jako odborný redaktor v nakladatelství Odeon, v oddělení angloamerické literatury. V té době začal také překládat beletristické texty (Jack Kerouac – *Na cestě*, William Saroyan – *Tracyho tygr*, E. L. Doctorow – *Ragtime* ad.). Od 90. let do roku 2011 působil jako pedagog na Ústavu translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1993–1996 působil rovněž jako hostující lektor na Cornell University v New Yorku.

Soustavně se věnoval překladu anglických a amerických muzikálů (*Funny Girl*, *West Side Story*, *Za zvuku hudby*, *Oliver!*, *Čarodějky z Eastwicku*, *Flashdance*, *Duch* aj.).

Za své překlady získal řadu ocenění, například Cenu Českého literárního fondu

Jiří Josek (uprostřed) po premiéře muzikálu KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) (NDM, 2016) Foto Martin Popelář

za překlad románu E. L. Doctorowa *Ragtime* (1983), Cenu FITESu za hodnotné zpracování audiovizuálního díla za film BBC *Julius Caesar* (1995), Cenu jednoty překladatelů a tlumočníků za překlad a úpravu českých dialogů filmů *All That Jazz* (2002) a *Rosencrantz a Guildenstern jsou mrtvi* (2004) a řadu dalších. V roce 2000 obdržel prestižní Jungmannovu cenu Obce překladatelů za překlad Shakespearova *Hamleta*.

V roce 1998 začal působit jako nakladatel a vydavatel a založil nakladatelství *ROMEO*, které dosud vydalo desítky knih překladové literatury a také dvě původní české novinky. Základním pilířem nakladatelství jsou ovšem Joskovy překlady Shakespeara – dosud vyšlo 25 her a také básnické *Sonety*.

V roce 1999 vstoupil Jiří Josek také na pole režie, když v ostravském Divadle Petra Bezruče připravil inscenaci *Hamleta*. Od té doby režíroval dalších pět inscenací – vždy šlo o hry Williama Shakespeara.

Michael Prostějovský (1948)

Textař, libretista, rozhlasový novinář a producent. Jako autor napsal v 60. a 70. letech 400 písňových textů pro přední české interprety (*Nářek převozníka*, *Šípková Růženka*, *Pět havranů*, *Řekněte, odkud vás znám*, *Do re mi la*, *Podej mi ruku a projdem Václavák*, *Když písně lžou*, *Agáta*). V tehdy největší československé gramofonové firmě Supraphon pracoval jako šéf dramaturgie a produkce. Studoval divadelní a filmovou vědu se zaměřením na hudební divadlo

a po svém odchodu do Německa počátkem 80. let měl možnost důkladně poznat muzikálové produkce jak v této zemi, tak i v Londýně a New Yorku. Osmnáct let pracoval jako redaktor německých rozhlasových stanic Deutschlandfunk a Deutsche Welle. Od počátku 90. let je jedním z těch, kteří budují moderní muzikálovou scénu v Česku. Je především autorem českých libret muzikálů Andrewa Lloyda Webbera a Tima Rice *Jesus Christ Superstar*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a *Evita* a přebásnil verše angloamerického básníka T. S. Eliota pro české uvedení muzikálu *Cats* (*Kočky*) stejného skladatele. Z dalších světových titulů má na svém kontě rovněž rockový muzikál Michaela Kunzeho a Sylvestera Levaye *Mozart!* či klasické dílo autorské dvojice Rodgers a Hammerstein *Carousel* (*Kolotoč*). Napsal rovněž texty k původnímu pohádkovému titulu – muzikálu pro rodiny s dětmi *Popelka* a pro projekt muzikálové adaptace opery Antonína Dvořáka *Rusalka* – *Muzikál* přepracoval nejen libreto, nýbrž byl i spoluproducentem a uměleckým šéfem pražské inscenace.

V Národním divadle moravskoslezském spolupracoval s libretistou Alainem Boublilem při realizaci světové premiéry přepracované verze jeho muzikálu *Marguerite*. V roce 2013 pak zde působil jako supervizor a autor písňových textů světové premiéry muzikálu *Fantom Londýna*. Je autorem první české muzikálové encyklopedie *Muzikál expres* a na vlnách Českého rozhlasu Dvojka vysílá od roku 1990 pravidelně muzikálový magazín stejného jména. Historii muzikálu přednášel na Katedře divadelní vědy FF UK i na dalších školách.

Jiří Josek přednáší v Divadle Jiřího Myrona na téma NA CESTĚ K SHAKESPEAROVÍ v rámci projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 Foto Martin Kusyn

Michael Prostějovský po premiéře muzikálu MARGUERITE (NDM, 2010) Foto Vojtěch Bartek

Od záložny k Divadlu „12“

Počátek 100. sezóny NDM přinesl divákům **nový komorní prostor Divadla „12“**, sídlící v budově na ulici Čs. legií. Připomeňme si v krátkosti historii budovy s číslem popisným 12, která mimo jiné měla od svého počátku zásadní úlohu v podpoře českého národního a kulturního dění na Ostravsku.

Pozemek, na kterém budova stojí, si zakoupila i s vilou a velkou zahradou po rodině Krejčových **Občanská záložna** (zal. r. 1866) a v roce 1901 se její výbor usnesl, že na něm postaví svůj vlastní záloženský dům. Měl těsně přiléhat z pravé strany k Národnímu domu, mít kopuli a fasádu podobnou Národnímu domu, aby s ním co nejvíce splynula. Na podzim roku 1903 se konečně představitelé Občanské záložny, po dlouholetém stěhování úřadoven po ostravských hostincích a desetiletém působení v kancelářích v přízemí Národního domu,

Historický pohled na ulici Čs. legií – po pravé straně Občanská záložna, následuje Národní dům a Sokolovna

Foto AMO

dočkali přesídlení záložny do vlastního dvoupatrového domu. V přízemí se nacházely kanceláře záložny, byt sluhy a dva obchody a v prvním a druhém patře byty pro zaměstnance záložny a pro nájemce obchodů. **Slavnostní akt odevzdání budovy a úřadoven proběhl 8. září 1903 v 11 hodin dopoledne výborovou schůzí, kterou zahájil slavnostní řečí předseda Občanské záložny Vojtěch Fiala a ostravský advokát Edmund Palkovský, významný podporovatel českého národního hnutí na Ostravsku.** Oba nezastírali velkou radost nad vlastním českým reprezentativním sídlem po dlouholetém nestálém zázemí. Poděkovali za svědomitou práci a promyšlené vedení záložny, díky kterému – i přes útoky členů německé strany – se podařilo vybudovat po Národním domě další pevnou oporu hospodářské a kulturní činnosti na Ostravsku. Rozkvět Občanské záložny umožňoval z jejích bilančních výtěžků každoročně věnovat značné částky na podporu národních účelů. Záložna významně podporovala české školství a spolky, například Matici ostravské přispěla částkou 1 000 zlatých na vybudování gymnázia v Moravské Ostravě. Co je však podstatné pro historii ostravského divadla, že **díky její finanční podpoře bylo umožněno udržování chodu Národního domu v Moravské Ostravě**

vě (dnešního Divadla Jiřího Myrona).

Místnostmi budovy Občanské záložny v průběhu let prošlo několik zajímavých nájemců. Bydlel zde ředitel Občanské záložny Metoděj Henčl, v přízemí od počátku dvacátých let sídlil Fotoateliér Spisar a prodejna radiopřístrojů Jaromíra Petržilky. V roce 1947 procházela budova opravou po válečných škodách a jeden z jejích bytů si pronajímал významný osvětový pracovník a politik Václav Šílený, který se zasloužil o zřízení České obchodní akademie v Moravské Ostravě a Státní průmyslové školy ve Vítkovicích. V roce 1948 se do budovy přestěhovaly kanceláře státní správy. **Významným pro tehdejší Státní divadlo v Ostravě se stal rok 1953, kdy budova byla již neodmyslitelně spjata s divadelním provozem, a rok 1961, kdy se v přízemí budovy na dlouhých 56 sezón usídlil divadelní předprodej vstupenek a tehdejší propagace divadla.** Nyní se v přízemí bývalé Občanské záložny mohou návštěvníci po rozsáhlé rekonstrukci těšit z nového divadelního prostoru s 60 sedadly a novým barem. **Divadlo „12“** je další plnohodnotnou ostravskou divadelní scénou, která bude sloužit komorním inscenacím, scénickým čtením nebo novým projektům všech čtyř souborů Národního divadla moravskoslezského. (kp)

Konkurs.
Občanská záložna pro Mor. Ostravu a okolí
hodlá postavit u svého pozemku vedle „Národního domu“ dvoupatrový

záloženský dům.

Změnou některých základních podmínek pro tuto stavbu stalo se nutným k ní nové plány získati a vyzývá proto pány stavitelé ku podání návrhů ve měřítku 1:200 do 6. ledna 1902 do 12. hod. polední v místnosti záloženské.

Plány budíťež heslem opatřeny, taktéž zapečetěné obálky s jménem navrhovatele.
Nejlepší práce obdrží 3 ceny:

300.— K 200.— K a 150.— K

a udělí je výbor záložny dle návrhu technické komise pro tuto stavbu vyžádané, jejíž členové při stavebních podmínkách uvedení budovy.

Program s těmito podmínkami, jakož i potřebné pomůcky lze obdržeti v záložně v úředních hodinách.
Návrhy odměnou poctěné zůstanou majetkem „Občanské záložny“.

V Mor. Ostravě, dne 6. prosince 1901.

**Výbor „Občanské záložny“
pro Mor. Ostravu a okolí.**

Konkurs na plány nového záloženského domu v Moravské Ostravě. Komise v čele s inspektorem Josefem Hybněrem a vrchním inženýrem Emanuelem Balcarem vyhodnotila jako vítěze stavitelskou firmu architektů Františka Jurečka a Otokora Béma.
Zdroj Ostravan, 8. 12. 1901, s. 4

Zprava Občanská záložna těsně přiléhající k Národnímu domu

Foto AMO

Občanská záložna
pro Mor. Ostravu a okolí,
zapsané společenstvo s omezeným ručením,
přeložila své kancelářské místnosti
z Národního domu do
svého vlastního domu
(vedle Národního domu).

Oznámení Občanské záložny v Ostravě z 20. 9. 1903
Zdroj archiv NDM

Ostrava má nové komorní divadlo – Divadlo „12“

V rekonstruovaných objektech Divadla Jiřího Myrona vznikly nebo se ještě dokončují zbrusu nové prostory. Jedním z nich je **nové komorní Divadlo „12“** (čti divadlo dvanáctka). „*Novou malou scénou Ostrava potřebuje a zaslouží si ji. Vlastně jsem s touto ideou do Ostravy před lety přišel a získal jsem pro to i scénografa Davida Baziku, spoluautora projektu. Našli jsme v komplexu Divadla Jiřího Myrona prostory po bývalé bance a obchodě a výsledná malá scéna se jednoznačně povedla,*“ říká ředitel NDM Jiří Nekvasil.

První inscenací uvedenou v novém divadle byly v neděli 16. září monology Erica Bogosiana *Sex, drogy a hafo prachů*. Ještě předtím se ale divadlo dočkalo **slavnostního křtu**. Kmotři jsou tři a nebyli vybráni náhodně. **Pavel Dominik** Bogosianovy monology přeložil. Herec **Stanislav Šárský** se do Ostravy vrací po 14 letech z Prahy ve velké roli Faráře v dramatisaci *Roku na vsi* bratří Mrštíků. A primátor města **Tomáš Macura** je velkým příznivcem divadla. Ostrava rekonstrukci celého komplexu Divadla Jiřího Myrona platí.

Komorní divadlo s malým jevištěm pro 60 diváků nabízí velmi intimní atmosféru a jedinečný intenzivní kontakt mezi hercem a divákem. Oponu divadlo nemá a diváci v první řadě musejí mít jasný pocit, že jsou prostě „ve hře“. „*Přesunuli jsme do „Dvanáctky“ komorní činoherní inscenace hrané dosud ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka. Ta ani nebyla příliš pro komorní produkce vhodná a nyní znovu slouží jako zkušebna. V blízké*

Zaplňeno do posledního místa bylo nové divadlo při prvním představení. Bogosianovy monology SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ Divadlo „12“ otevřely 16. září.

Foto Martin Kusyn

Nové divadlo má tři kmotry, kteří mu při křtu popřáli jako lodi šťastnou plavbu. Zleva herec Stanislav Šárský (ten zarecitoval při křtu sonet od Williama Shakespeara), překladatel Pavel Dominik a primátor Tomáš Macura.

Foto Martin Kusyn

budoucnosti vedle činohry dostanou jedinečný prostor ve „Dvanáctce“ pro své komorní a experimentální projekty i další soubory NDM – opera, opereta a muzikál a časem i balet,“ popisuje ředitel Nekvasil a pokračuje: „*Hned vedle vstupu do nového divadla v místě bývalého předprodeje vstupenek je bar „Ve dvanáctce“, který bude sloužit nejen k občerstvení návštěvníků divadla, ale bude příjemným prostorem pro setkávání před divadelními představeními*

i po nich“. Bar je příznačně vyzdoben stylizovanými fotografiemi Davida Tureckého k činoherním premiérám této sezóny.

Samotný prostor divadla je laděn do fialo-

va a černa a je velmi stříd-
mý. Do ulice jsou zachová-
vána obrovská okna, která
jsou v divadelní úpravě
zakryta černými panely. Ty
mohou být odsunuty, pokud
se bude v divadle konat jiná
společenská akce. Hlediště
je velmi úsporné. V baru
je patrná větší barevnost;
hraje kontrasty mramoru,
štuku, kovu v barvě černé

a zlaté, barevného polstrování sedaček
a naopak střídmeho stylu židlí. (šs)

DIVADLO

Fialová a černá plus hra světla. Střídmé hlediště pro 60 diváků v komorním divadle na třídě Čs. legií 12; přímo v komplexu rekonstruovaného Divadla Jiřího Myrona nahradila kultura dřívější obchod.

Foto Martin Kusyn

První etapa rekonstrukce finišuje

První etapa rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona v Ostravě jde do finále. Od září se v divadle normálně hraje, otevřena byla zcela nová scéna – Divadlo „12“. V novém funguje už Ateliér pro děti a mládež při NDM a otevřen veřejnosti bude 28. října slavnostní sál v prvním patře. Postupně jsou dokončovány další prostory a v plném proudu jsou přípravy na další etapu rekonstrukce a posun divadelního života směrem na Černou louku.

Původní Národní dům na dnešní třídě Čs. legií byl v roce 1894 otevřen jako centrum českého kulturního života a je nejstarší světskou kulturní stavbou v Ostravě. „V nové podobě vrácíme jednotlivým částem divadla jejich původní funkci. Nové prostory získají soubory a pamatujeme i na více možností pro diváky a návštěvníky – například pro posezení u kávy. V přízemí v číslu 14 (to je hlavní vchod do divadla) bude 16. prosince otevřena denní Kavárna Národní dům. Bude se tam vcházet novou pasáží, kde bude nově umístěn také prodej vstupenek,“ popisuje dále ředitel NDM Jiří Nekvasil. V patře vzniká v místě původního společenského sálu nový slavnostní sál, určený pro koncerty a jiné kulturní a společenské aktivity. V této sezóně ponese jméno po Edmundu Palkovském. Bude to nádherný prostor s výhledem

na katedrálu Božského Spasitele. „S koncem podzimu dostane komplex novou fasádu a na své místo se vrátí nápis Národní dům,“ pokračuje Jiří Nekvasil.

„V rekonstruovaných prostorách domů v Miličově 1 a 3 vzniká také nová moderní prostorná zkušebna orchestru souboru opereta/muzikál a nový baletní sál. Divadelnímu provozu pomůže zcela nové patro s pokoji hotelového typu pro hostující umělce. Přestěhují se mnozí pracovníci, kteří dnes sídlí v provizoriích v Divadle Antonína Dvořáka a přilehlé Provozní budově. Do Divadla Jiřího Myrona vrátíme také předprodej vstupenek, který získá komfortnější a větší prostory,“ doplňuje ředitel.

„Práce první etapy finišují, ale my už připravujeme další fázi rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona. Bude se týkat hlediště, jeviště a revitalizace dvora areálu. Hotovou již máme projektovou dokumentaci na modernizaci jevištních technologií, které jsou po více než 30 letech za hranicí životnosti. Náš projekt posune technologické vybavení divadla o několik stupňů výše, blíže k nárokům a očekáváním diváka 21. století, a umožní daleko větší variabilitu scénických proměn. Je to logické – Divadlo Jiřího Myrona disponuje největším jevištěm na severní Moravě a je zároveň jedním z největších divadel v České republice. Ideální prostor pro populární muzikálový repertoár a baletní představení,“ plánuje ředitel Nekvasil.

Národnímu divadlu moravskoslezskému po celou dobu jeho existence chybí alespoň jedna velká zkušebna velikosti jeviště. „Ta bude součástí rekonstrukce jednoho z bývalých výstavních pavilonů na Černé louce – pavilonu G, kde plánujeme vybudovat vedle zkušebny i další

V neděli 28. října od 10.30 do 12 hodin jste zváni na ranní kávu k otevření slavnostního sálu!

divadelní scénu pro cca 250 diváků. Věříme, že tento projekt zároveň vdechne nový kulturní a společenský život kdysi Ostravany hojně navštěvované Černé louce,“ předestřel další plány Jiří Nekvasil. (šs)

Rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona přinesla velkou změnu – do prvního patra se navrátil společenský sál, který byl původně součástí Národního domu, a to už v době jeho vzniku roku 1894! V den velkého výročí naší republiky 28. října bude slavnostně otevřen a každou divadelní sezónu pojmenován po významné ostravské osobnosti. Tuto tradici zahájí pojmenování po prvním českém advokátu v Moravské Ostravě a důležité postavě pro rozvoj české kultury na Ostravsku – Edmundu Palkovském!

JUDr. Edmund Palkovský (17. 10. 1858 Brušperk – 7. 4. 1930 Moravská Ostrava) Edmund Palkovský svou působnost v Ostravě zahájil roku 1890 otevřením první české advokátní kanceláře v Moravské Ostravě, ale záhy se stal vůdčí osobností českého národního hnutí na Ostravsku na přelomu 19. a 20. století. Zasloužil se o založení prvního českého gymnázia na Matiční ulici v roce 1897, inicioval výstavbu místní dráhy Ostrava-Brušperk, začal vydávat první český časopis v Moravské Ostravě, byl zakladatelem a prvním starostou místního oddílu Sokola a rovněž se zasloužil o založení Občanské záložny v Moravské Ostravě a jejich poboček v okolních obcích. **Edmund Palkovský byl také jedním z hlavních iniciátorů a finančních sponzorů stavby Národního domu (dnes Divadlo Jiřího Myrona).** Původní návrh na společnou divadelní budovu pro Čechy a Němce česká strana zamítla. Češi zastoupení advokátem dr. Edmundem Palkovským a ing. Emanuelem Balcarem nevěřili v bezproblémovou spolupráci. Proto členové Občanské besedy na schůzi v listopadu roku 1891 rozhodli postavit vlastní ryze český Národní dům. Edmund Palkovský byl tím, kdo 27. června 1892 vykonal slavnostní výkop a komu byly také 17. června 1894 symbolicky odevzdány klíče stavitelem Národního domu Františkem Jurečkem. (to)

Budoucí slavnostní sál v Divadle Jiřího Myrona těsně před otevřením

Foto Roman Mrázek

EXTRA

NDM EXTRA (LISTOPAD – PROSINEC 2018)

7. listopadu 2018

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 19. – První republika
Debatovat budou muzikologové **Viktor Velek** a **Martin Čurda** a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

15. listopadu 2018

v 16 hodin v literární kavárně knihupectví Academia
KŘEST BÁSNICKÉ SBÍRKY ZRNKA ZE STRNIŠTĚ
Její autor **Ladislav Sliva** byl někdejší dramaturgem Státního divadla v Ostravě. Moderátorem pořadu bude divadelní kritik **Ladislav Vrchovský**. V závěru odpoledne se uskuteční autorova autogramiáda.

17. listopadu 2018

od 18 hodin v Divadle „12“ a v Ateliéru
NOC DIVADEL 2018*
V rámci Noci divadel 2018 se můžete těšit na workshopy s divadelními lektorkami v novém prostoru Ateliéru. Součástí Noci divadel 2018 je také scénické čtení **Zápas o generála** (vstupenky k zakoupení na www.ndm.cz nebo v předprodeji NDM).

*Změna programu vyhrazena.
Více o programu Noci divadel 2018 na www.ndm.cz

17. listopadu 2018 v 19 hodin v Divadle „12“ ZÁPAS O GENERÁLA

Druhá část cyklu scénických čtení *Půl století historie ve třech večerech*, který je součástí projektu Ostrava!!! 1918–2018. Projekt je realizován s finanční podporou statutárního města Ostravy.

OSTRAVA!!! 1918–2018

Více na str. 17.

2. prosince 2018

Ateliér NDM
VÁNOČNÍ BAZAR
Druhý ročník charitativního bazaru, který pořádá Ateliér pro děti a mládež při NDM ve spolupráci s NDM.

5. prosince 2018

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 20. – Puccini a italská opera
Debatovat budou pedagožka a překladatelka italských operních libret **Marie Kronbergerová**, dirigent **Tomáš Brauner** a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

6. prosince 2018

v 16 hodin v KNIHCENTRU
Předpremiérová beseda k inscenaci TRIPTYCH
Setkání s inscenačním týmem a představiteli hlavních rolí u příležitosti premiéry operní inscenace *Triptych*.

12. prosince 2018 v 19 hodin v Divadle „12“ POLÍBILA DUBČEKA

Třetí část cyklu scénických čtení *Půl století historie ve třech večerech*, který je součástí projektu Ostrava!!! 1918–2018. Projekt je realizován s finanční podporou statutárního města Ostravy.

OSTRAVA!!! 1918–2018

Více na str. 17.

16. prosince 2018 v Divadle Jiřího Myrona SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

Jste zváni na slavnostní otevření nové divadelní pasáže s novým prodejem vstupenek a novou Kavárnou Národního domu.

VÝSTAVY

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

7. 11. – 12. 12. 2018
DAVID MACHÁČ: ZAHRÁDKÁŘI
Vernisáž výstavy se uskuteční 7. listopadu 2018 v 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

13. 12. 2018 – 22. 1. 2019 RODINA 2018

Vystavují studenti Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě Marta Berens, Jana Habalová, Katarzyna Hanusz-Oleksy, Michaela Kročáková a Marek Matušík. Vernisáž výstavy se uskuteční 13. prosince 2018 v 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

12. 11. 2018 – 4. 1. 2019
**ZBYNĚK SEDLECKÝ:
PAN PATA A OSTATNÍ PRACUJÍCÍ**
Vernisáž výstavy se uskuteční 12. listopadu 2018 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s kurátorem Mgr. Martinem Mikoláškem za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

12. 11. 2018 – 4. 1. 2019
v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 12. 11. 2018 v 18 hodin
**ZBYNĚK SEDLECKÝ:
PAN PATA A OSTATNÍ PRACUJÍCÍ**

Zbyněk Sedlecký (* 1976) patří mezi výrazné umělce střední generace současné české malby. Potvrdil to znovu i svou výstavou v prestižní pražské Galerii Václava Špály na jaře letošního roku. V Ostravě naposledy samostatně vystavoval před 10 lety (Výstavní síň Sokolská 26). Výstava

jeho obrazů v Galerii současné malby Divadla Antonína Dvořáka nazvaná *Pan Pata a ostatní pracující* tak ostravskému publiku znovu připomene aktuální dílo tohoto ostravského rodáka.

Figura i prostředí fungují v jeho obrazech jako celek složený ze vzájemně interferujících neurčitě ohraničených barevných ploch, v nichž i pomocí zvolené techniky se „vsakuje“ prostor do figury a figura se naopak „rozpouští“ v obklopujícím prostředí. Tento obousměrný proces odehrávající se ve zvláštním bezčasovém světě rozeznává řadu konotací směřujících k modernistickým redefinicím malířského média.

Tam, kde v Sedleckého tvorbě kdysi námetově dominovaly urbánní motivy (*Vítkovice*, 2007), později vystřídané prostředními a interiéry vztahujícími se ke světu umění (např. *Tate*, 2009; *Moma*, 2010), stává se v poslední době ústředním motivem člověk – zachycený nejprve v situacích a scénách

znovu odkazujících ke „světu umění“ (*Model u okna*, 2015), v poslední době pak obecněji ke „světu práce“ vnímanému zde jako utilitární aktivita, při níž se individualita a jedinečnost stírají a ztrácejí v uniformitě, opakovatelnosti a zaměnitelnosti, kterou nemá šanci nahradit a zvýraznit ani vesta v reflexních barvách. Silně ředěné akrylové lazury jeho rané tvorby nahradil experiment s kombinací technik, kdy originálním způsobem propojuje koláž a malbu – na plátno lepí a následně barvou přemalovává novinové stránky. Vizualní efekt akcentované útržovitosti daný takto vytvořeným podkladem, který často prosvítá (vizuálně prosakuje) a ovlivňuje celkové vyznění obrazu, je ještě posílen špachtlí nanášenými dělenými barevnými pastami. Vzniká tak jakási obrazová skládavka, která na jedné straně generuje znejistělé oko, na straně druhé ale podněcuje divákovu pozornost. Ten znovu skládá obraz, aby odhalil to, co „ve viditelném světě absentuje, ač nikoli proto, že by to tam nebylo.“ (mp)

15. listopadu 2018

v 16 hodin v literární kavárně
knihkupectví Academia
KŘEST BÁSNICKÉ SBÍRKY
ZRKA ZE STRNIŠTĚ

Rodák z Ostravy-Bartovic **Ladislav Slíva**, který byl v letech 1975–1990 dramaturgem Státního divadla v Ostravě (dnešního Národního divadla moravskoslezského), vydal svou básnickou prvotinu. Jak vyplývá z jejího podtitulu – *život v básních i nedobásních* – jedná se o „veršobraní“ z let 1963–2008. Jejím křtem bude provázet divadelní kritik Ladislav Vrchovský. V závěru odpoledne

se uskuteční autorova autogramiáda. Své verše začal Ladislav Slíva publikovat v regionálním tisku. Přeložil 40 divadelních her z ruštiny, polštiny a bulharštiny (A. S. Gribojedov, G. Zapolska aj.). S NDM, kde působil jako pečlivý archivář, se rozloučil v roce 2017 jako překladatel a dramaturg Nowaczyňského hry *Car Samozvanec*. (on)

Děšť

*Zvykám si nosit denně paměť světa.
Práce však k neunesení je
ten mokrá vítr, co ti s vlasy
do vrásek rozčárkoval tvář.*

17. listopadu 2018

od 18 hodin v Divadle „12“ a v Ateliéru
NOC DIVADEL 2018

Národní divadlo moravskoslezské se již po šesté zapojí do celorepublikové akce **Noc divadel**, která je součástí mezinárodního projektu European Theatre Night. Za původce myšlenky společného divadelního svátku, která se postupně rozšířila do více jak desítky evropských zemí, je považováno chorvatské Dětské divadlo Dubrava, které společně s Divadlem Šibenik uvedlo 25. října 2008 debutovou *Noc Kazališta*. Česká Noc

divadel je díky účasti více než padesáti tisíc návštěvníků v každém z posledních ročníků největším projektem v rámci European Theatre Night.

OPERY LEOŠE JANÁČKA V NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

V roce 2018 si připomínáme devadesáté výročí úmrtí hudebního skladatele světového rozměru **Leoše Janáčka** (3. července 1854 – 12. srpna 1928 v Ostravě). Říjnovou premiérou inscenace *Osud* se Národní divadlo moravskoslezské stalo teprve druhým divadlem na světě (po Národním divadle Brno), které ve své historii mělo na repertoáru všechny opery Leoše Janáčka (*Šárka*, *Počátek románu*, *Její pastorkyňa*, *Vlasy páně Broučkovy*, *Káta Kabanová*, *Příhody lišky Bystroušky*, *Věc Makropulos* a *Z mrtvého domu*).

Na konci roku 2018 vyjde **odborná dvojjazyčná publikace**, jejímž cílem je zmapování 99leté Janáčkovy tradice v Národním divadle moravskoslezském, která započala už v roce 1919 uvedením opery *Její pastorkyňa*. Publikace seznámí

divadelní veřejnost s **tvorbou Leoše Janáčka v Ostravě** a představí významné osobnosti, které se podílely na inscenování Janáčkových oper.

CD VĚC MAKROPULOS

Věc Makropulos původně vznikla jako divadelní hra Karla Čapka v roce 1922.

Otázka nesmrtelnosti a jejich důsledků natolik zaujala Leoše Janáčka, že tuto předlohu během dvou let (1923–1925) zpracoval jako tzv. literární operu o třech dějstvích. Její premiéra zazněla roku 1926 v Brně, v Ostravě se poprvé objevila díky dirigentu Jaroslavu Vogelovi a režisérovi Karlu Köglerovi

v roce 1935. K dalšímu ostravskému uvedení *Věci Makropulos* došlo až v 60. letech zásluhou dirigenta Zdeňka Košlera a režiséra Iliji Hylase (1964) a o téměř půlstoletí později se dočkala koncertního uvedení v hudebním nastudování Roberta Jindry, ve vizuální koncepci Davida Baziky a za režijní spolupráce Bohuslavy Kráčmarové (2012).

A co pro vás na tento ročník chystáme? Letošní Noc divadel proběhne symbolicky **17. listopadu**. Diváci si mohou zakoupit vstupenky na scénické čtení hry Tomáše Vůjtky *Zápas o generála*, které se koná v nově otevřeném Divadle „12“. Pro diváky, kteří se na čtení nedostanou, je připraven program v Ateliéru (na rohu ulic Čs. legií a Milíčovy). Těšit se můžete na workshopy i prohlídku nového prostoru NDM. **Začínáme v 18.00 hodin před Divadlem Jiřího Myrona!**

Více informací naleznete brzy na **www.ndm.cz** v sekci EXTRA. (mb, kv)

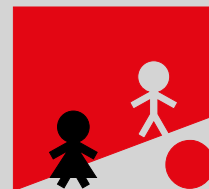
Exkluzivní nahrávka Českého rozhlasu Ostrava byla pořízena v přímém přenosu z představení konaného 21. ledna 2012 v mimořádném obsazení rolí: Emilia Marty – Eva Urbanová (pěvecký debut v této roli), Albert Gregor – Aleš Brisecin, Advokát dr. Kolenatý – Peter Mikuláš, Vítek – Jozef Kundlák, Kristína – Agnieszka Bochenek-

Osiecka, Baron Jaroslav Prus – Ivan Kusnjer, Janek – Luciano Mastro, Hauk-Šendorf – Václav Morys, Strojník – Jaroslav Kosec, Poklízečka – Erika Šporerová, Komorná – Michaela Kapustová (dnes Michaela Zajmí).

Vzniklá **nahrávka je natolik reprezentativní**, že se nynější vedení opery NDM rozhodlo ji dále šířit prostřednictvím **nekomerčního vydání na počest oslav skladatelova jubilea** a jeho díla v rámci celoročního projektu **Janáček Ostrava 2018**. (kv)

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

OSTRAVA!!!

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Ateliér – otevřeno!

V sobotu **20. října 2018** proběhlo slavnostní otevření nového centra divadelního vzdělávání Ateliér v bývalém prostoru řeznictví na rohu Milíčovy ulice a třídy Čs. legií. Nabitý celodenní program s divadelními lektory, setkání s mnoha milými hosty a příznivci divadla přinesly další symbolické vykročení NDM nejen směrem k divákům všech generací, ale i k ostatním umělcům a divadelním kolegům, s nimiž bychom se rádi v budoucnu právě v Ateliéru setkávali a rozvíjeli společnou komunikaci, tvůrčí myšlení a zejména schopnost porozumění divadelnímu jazyku. Fotoreportáž z tohoto slavnostního dne, ale i informace

Než se zvedne opona...

Po říjnovém severském dramatu pokračujeme v listopadu s další vybranou inscenací z tohoto projektu, při kterém se dozvíte mnoho zajímavostí a setkáte se s našimi umělci. Pokud si včas rezervujete místa, čeká vás v listopadu a prosinci *setkání* s muzikálem!

EDITH A MARLENE

**10. 11. 2018 v Divadle Jiřího Myrona
17.00–18.00**

„Rozumět muzikálu: rychlokurz muzikálového překladu“

Workshop s dramaturgyní a překladatelkou Hanou Novákovou – která bude v letošní sezóně spolupracovat s NDM na muzikálu *Thrill Me* – nejen o tom, jak se různé typy muzikálu promítají v práci překladatele. **18.30–21.20**

Představení *Edith a Marlene*

21.30–22.00

Komorní setkání s Hanou Fialovou, představitelkou Edith Piaf

Noc divadel

Sobota **17. listopadu 2018** se také v Ostravě stane dnem výjimečných zážitků. Připomene sílu i slabiny českého národa, výhry i prohry, radosti i smutky.

V 18.00 hodin startujeme studentským happeningem na třídě Čs. legií, po němž bude od 19.00 hodin následovat inscenované čtení hry Tomáše Vůjtky *Zápas o generála* v Divadle „12“. Pro ty, kteří si nestih-

o jednotlivých aktivitách Ateliéru naleznete na webu NDM v sekci Ateliér nebo na Facebooku Ateliér pro děti a mládež při NDM.

Nový prostor Ateliéru a momentka z MAMASESSIONS – kurz tvůrčích dílen pro děti (2–4 roky) a jejich maminky
Foto Vladimíra Dvořáková

Můžete se těšit na komorní setkání s Hanou Fialovou (Edith Piaf)
Foto Martin Popelář

Do konce roku 2018 pak pro vás připravujeme doprovodný program k představení: **ROMEO A JULIE, poselství lásky – 8. 12. 2018 v Divadle Jiřího Myrona**

Přihlášky a informace:

atelier@vasedivadlo.cz

Upozorňujeme, že kapacita míst je omezená!

nou zakoupit vstupenku a nedostanou se na představení, bude připraven alternativní program v Ateliéru. Přihlašovat se nemusíte, prostě jen přijďte a buďte s námi!

ATELIÉR
DIVADELNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
– KREATIVNÍ SETKÁVÁNÍ

NOVÉ TVÁŘE ATELIÉRU

Vzhledem k rodičovským povinnostem stávajících skvělých divadelních lektorek Radany Otipkové a Terezy Strmiskové bylo třeba doplnit Ateliér o nové posily. Od sezóny 2018/2019 tedy přichází:

Vladimíra Dvořáková

V roce 2002 absolvovala DAMU, Katedru výchovné dramatiky, poté se věnovala loutkařině, amatérskému studentskému divadlu a divadlu s mentálně postiženými klienty. V letech 2011–2017 šéfovala marketingu a vedla festival Setkání Stretnutie v Městském divadle Zlín, v rámci něj organizovala řadu doprovodných akcí a workshopů. Ráda si maluje, zpívá a fotografuje pole i to, co z nich vyrůstá. V příštím čísle se zase zaměříme na lektorku Martinu Klézlovou.

DÁLE PŘIPRAVUJEME

Josef Čapek – Pavel Helebrand

O PEJSKOVI A KOČIČCE

Reprízy pro mateřské školy i diváckou veřejnost **18. 11. (16.00) a 2. 12. (10.00 a 16.00) v Divadle „12“**

Vstupenky objednávejte na:
daniela.klimesova@ndm.cz

Z inscenace O PEJSKOVI A KOČIČCE Foto Martin Popelář

DRUHÝ VÁNOČNÍ BAZAR

2. 12. 2018

Pro více informací sledujte web NDM.

(vd)

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

Ateliér pro děti a mládež při NDM připravil již 8. ročník LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLY PRO PEDAGOGY. Novinkou byla spolupráce s Divadlem Petra Bezruče. Na fotografii lektorky Tereza Strmisková a Radana Otípková, umělecká šéfka DPB Janka Ryšánek Schmiedtová a ředitel NDM Jiří Nekvasil. *Foto Vladimíra Dvořáková*

Soubor baletu NDM zaznamenal na konci srpna mimořádný úspěch v zahraničí. Tanečníci nastudovali výběr choreografií s názvem OD BAROCCA K JAZZU a tančili před zaplněným sálem divadla v italském městě Città di Castello.

Foto Pavlína Macháčová

Dne 16. září bylo slavnostně otevřeno **Divadlo „12“**. Nová scéna má tři kmoty – herce Stanislava Šárského (ten zarecitoval při křtu sonet od Williama Shakespeara), překladatele Pavla Dominika a primátora Tomáše Macuru.

Foto Martin Kusyn

Otevření se dočkal také prostor Ateliéru, kde sídlí Ateliér pro děti a mládež při NDM. Snímek je pořízen z prvního letošního workshopu z cyklu tzv. MAMASESSIONS, které jsou určeny pro děti od 2 do 4 let a jejich maminky.

Foto Vladimíra Dvořáková

Diskuzní pořad OPERNÍ SIRÉNY pokračuje také v nové divadelní sezóně. HUDEBNÍ MARATON LEOŠE JANÁČKA představili manažerka projektu Martina Výrková, dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková, dramaturgové a organizátoři projektu Ondřej Daněk a Igor Františák.

Foto Martin Kusyn

Poprvé v historii baletu NDM se soubor představil v divadle v Bonnu, kde se v programu sezóny 2018/2019 objevují nejlepší světové soubory. Úspěšné představení ostravské inscenace DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT skládalo dlouhé ovace před náročným německým publikem.

Foto Pavlína Macháčová

Součástí SLAVNOSTNÍHO GALAVEČERA k zahájení 100. sezóny bylo losování výherce leteckého zájezdu do Edinburghu, který poskytl partner předplatného NDM – CK Radynacestu.cz. Na snímku majitel CK Martin Šimek se synem, tanečníci Réka Kiss, Stefano Pietragalla a herec Vladimír Polák.

Foto Martin Popelář

SLAVNOSTNÍ GALAVEČER k zahájení 100. sezóny si nenechal ujít ani primátor města Ostravy Tomáš Macura, který s chotí sledoval představení ze své lóže.

Foto Martin Popelář

Výstavy v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka pokračují v sezóně 2018/2019. Jako první své obrazy prezentoval umělec Daniel Bednář. Jeho výstava nese název LANDSCHAP.

Foto Martin Kusyn

Slavnostní přítisk po premiéře KOČEK. Jamie Foreshaw, šéf licenčního oddělení společnosti RUG Andrewa Lloyda Webbera, šéfka souboru opereta/muzikál a režisérka muzikálu Gabriela Petraková a londýnský supervizor inscenace Jozef Celder mohou být s premiérou více než spokojeni.

Foto Martin Popelář

Setkání s básníkem a univerzitním pedagogem Jakubem Chrobákem, dramaturgem Adamem Goldem, režisérem Vojtěchem Štěpánkem a hercem Petrem Panzenbergem u příležitosti uvedení premiéry činohry ROK NA VSI proběhlo v Domě knihy KNIHCENTRUM. Besedou provázela Sandra Procházková.

Foto Lukáš Ston

Na fotografii je po premiéře opery OSUD zachycen, společně se synem, rektor Slezské univerzity v Opavě Pavel Tuleja, který si nenechá ujít žádnou inscenaci NDM.

Foto Martin Popelář

Činnost profesionálních divadel v Ostravě mapuje Ostravský divadelní archiv, který se zabývá výzkumem historie Národního divadla moravskoslezského, Divadla Petra Bezruče, Divadla loutek Ostrava, Komorní scény Aréna a Divadla Mír. Jedná se o unikátní projekt, jenž v celorepublikovém kontextu nemá obdoby.

Cílem je vytvoření databáze zahrnující mj. soupis repertoáru, premiér, inscenačních týmů a obsazení a rovněž soupis ostravských míst, na kterých probíhaly pravidelné divadelní produkce. Zároveň budou digitalizovány dokumenty, aby badatelé získali přehled o historických pramenech. V další fázi projektu budou do databáze zařazeny i nově vznikající profesionální scény v Ostravě. Ostravský divadelní archiv bude sloužit nejen odborně, ale i laické veřejnosti a bude přístupný v elektronické podobě.

Děkujeme dárcům...

Děkujeme za pomoc při mapování činnosti profesionálních divadel v Ostravě. Jmenovitě panu **Petru Mitáčkovi**, který

Děkujeme za obohacení Ostravského divadelního archivu

Foto Stanislava Hrušková

před stěhováním protřídil svou knihovnu a podělil se s nově vznikajícím Ostravským divadelním archivem o divadelní programy

OSTRAVSKÝ DIVADELNÍ ARCHIV!!!

ze své sbírky. Velmi děkujeme také paní **Ivě Krakovské**, která nám darovala velké množství programů. Programy za několik desítek let nasbírala při návštěvách divadla spolu se svou maminkou

paní **Marii Bergrovou**. Ta dříve sama účinkovala v ochotnickém souboru Petr Bezruč v Polance a byla dlouholetou předplatitelkou našeho divadla, které navštěvovala až do pozdního věku.

Velmi si vážíme každého takového daru a pokud i vy máte něco ve svých sbírkách a chtěli byste se s námi podělit, kontaktujte vedoucí projektu Ostravský divadelní archiv Stanislavu Hruškovou.

E-mail: stanislava.hruskova@ndm.cz

(sh)

INZERCE

Leonidas Kavakos
foto © Dicca / Marco Borggreve

klasická hudba, jazz a world music

HARMONIE

jsou vaše oči
do světa klasické hudby
nové zážitky – seriózní informace

Kontakt a předplatné: nakladatelství Muzikus, Novákových 6, 180 00 Praha 8
e-mail: info@muzikus.cz, tel.: 266 311 701, 266 311 703, fax: 284 820 127

www.casopisharmonie.cz

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY
ČI DÁRKOVÉ VOUCHERY?

- **e-VSTUPENKA a DÁRKOVÝ VOUCHER** – nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz (lze při ní uplatnit pouze slevu studenta – držitele ISIC karty)

- v prodejních sítích Colosseum Ticket a Ticketportal

- **PRODEJ VSTUPENEK v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 420**
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **PŘEDPLATNÉ NDM v kanceláři předplatného v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420** v Divadle Jiřího Myrona

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytli pan Michael Trask.

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

LISTOPAD 2018

1.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! – festival Ostrava v Praze – zájezd, Divadlo pod Palmovkou		19.00	O
2.	OPERA??? OPERA!!! – festival Ostrava v Praze – zájezd, Divadlo Komedie		19.30	O
3.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	PS	18.30	O
7.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
8.	NAŠE TŘÍDA – premiéra – představení je součástí Polských dnů v Ostravě 2018	PP	18.30	Č
9.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
10.	NAŠE TŘÍDA – první repríza – představení je součástí Polských dnů v Ostravě 2018	MP	18.30	Č
11.	LA TRAVIATA	N	15.00	O
13.	LA TRAVIATA	E	18.30	O
16.	PRVOREPUBLIKOVÉ GALA	VOP	18.30	O
17.	PRVOREPUBLIKOVÉ GALA		18.30	O
18.	ŠŤASTNI VE TŘECH		16.00	Č
20.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery		18.30	Č
21.	OSUD	II.	18.30	O
22.	OSUD	VII.	18.30	O
24.	OSUD – festival Janáček Brno 2018 – zájezd, Mahenovo divadlo, Brno		19.00	O
28.	DON QUIJOTE		18.30	B
29.	NAŠE TŘÍDA – festival OST-RA-VAR	C	18.30	Č
30.	LA TRAVIATA	D	18.30	O

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

**K nákupu vstupenek můžete využít
poukázky Sodexo – Flexi Pass,
Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.**

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami
a užijte si krásný večer!

PROSINEC 2018

1.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
2.	DON QUIJOTE		16.00	B
4.	LA TRAVIATA	V.	18.30	O
5.	ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS		19.00	K
8.	ŠŤASTNI VE TŘECH	PS2	18.30	Č
12.	ŠŤASTNI VE TŘECH		18.30	Č
13.	TRIPTYCH – premiéra	PP	18.00	O
14.	PANÍ BOVARYOVÁ – derniéra		18.30	Č
15.	TRIPTYCH – druhá premiéra	MP	18.00	O
16.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery		16.00	Č
18.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
19.	TRIPTYCH	VOP	18.00	O
20.	PANÍ BOVARYOVÁ	školy	10.30	Č
21.	POPELKA		18.30	B
25.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery		16.00	Č
26.	POPELKA		16.00	B
27.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
28.	LA TRAVIATA		18.30	O
29.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
30.	POPELKA		16.00	B
31.	ŠŤASTNI VE TŘECH		17.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Nákup a rezervace vstupenek on-line na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy
divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes on-line nákup využít i studentskou slevu 50 %.

BUĎTE V OBRAZE!

Stačí se přihlásit pro odběr newsletteru s uvedením informací,
které chcete dostávat, na webových stránkách divadla
www.ndm.cz/cz/newsletter
a budeme vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

PROGRAM DIVADLA JIŘÍHO MYRONA

LISTOPAD 2018

1.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
2.	KOČKY	D	18.30	OPTA/M
4.	L2: BRÁNA ŽIVOTA! – festival Ostrava v Praze – zájezd, Divadlo Komedie		19.30	OPTA/M
9.	KOČKY	IV.	18.30	OPTA/M
10.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
14.	ROK NA VSI	F	18.30	Č
15.	VZLETY A PÁDY – česká premiéra	PP	18.30	B
16.	REBECCA		18.30	OPTA/M
17.	VZLETY A PÁDY – druhá premiéra	MP	18.30	B
18.	VZLETY A PÁDY	N	15.00	B
21.	FANTOM A GENTLEMAN MUZIKÁLU		18.30	OPTA/M
22.	FANTOM A GENTLEMAN MUZIKÁLU		18.30	OPTA/M
23.	DONAHAI (Hole dupy)	Z	18.30	Č
24.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	PS2	18.30	Č
25.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M
27.	KOČKY	E	18.30	OPTA/M
28.	PEER GYNT – derniéra – festival OST-RA-VAR		18.30	Č
DIVADELNÍ KLUB				
25.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
27.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál

K – koncert

Předplatitelské skupiny:

E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PP, MP, PS, PS2

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDĚLE 16. 12. 2018

**Jste zváni na slavnostní otevření nové divadelní
pasáže s novým prodejem vstupenek a novou
Kavárnou Národní dům.**

PROSINEC 2018

1.	ROK NA VSI – festival OST-RA-VAR	X.	18.30	Č
2.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		16.00	OPTA/M
4.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
5.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
6.	KOČKY	C	18.30	OPTA/M
7.	ROK NA VSI	IV.	18.30	Č
8.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		18.30	OPTA/M
9.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		16.00	OPTA/M
12.	REBECCA		18.30	OPTA/M
13.	VZLETY A PÁDY	VII.	18.30	B
14.	VZLETY A PÁDY	D	18.30	B
15.	KOČKY	PS	18.30	OPTA/M
16.	KOČKY		16.00	OPTA/M
18.	ROK NA VSI	E	18.30	Č
19.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
20.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
21.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)		18.30	Č
22.	REBECCA		16.00	OPTA/M
25.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		16.00	OPTA/M
26.	HABAĐÚRA		16.00	Č
27.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
28.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
29.	REBECCA – 40. představení		18.30	OPTA/M
30.	REBECCA		16.00	OPTA/M
31.	KOČKY		17.00	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
15.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

LISTOPAD 2018

1.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č
3.	TEĎ MĚ ZABIJ – festival Ostrava v Praze – zájezd, Divadlo Komedie	19.00	Č
7.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy 9.30	O
8.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy 9.30	O
13.	TEROR	19.00	Č
15.	TEROR	19.00	Č
16.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
17.	ZÁPAS O GENERÁLA – scénické čtení v rámci Noci divadel	19.00	Č
18.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	16.00	O
21.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
30.	ŘEČI LÉČÍ – festival OST-RA-VAR	Z 10.00	Č
30.	TEROR – festival OST-RA-VAR	Z 14.00	Č

PROSINEC 2018

2.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	10.00	O
2.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	16.00	O
4.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
9.	TEĎ MĚ ZABIJ	19.00	Č
11.	TEROR	19.00	Č
12.	POLÍBILA DUBČEKA – scénické čtení	19.00	Č
13.	TEĎ MĚ ZABIJ	19.00	Č
16.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, Z – zadáno

Vážení diváci, omlouváme se, ale titul

Písňe a balady bude z provozních důvodů přesunut

do sezóny 2019/2020.

Děkujeme za pochopení

Bar v Divadle „12“

Foto Roman Mrázek

INZERCE

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

konc nudy v čelárnách...

www.budetevidet.cz

Audi Náskok díky technice

Auto Heller

Hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského

Auto Heller
Cihelní 3160/49b, Ostrava
www.autoheller.cz
audi@autoheller.cz

ADVENT s Národním divadlem moravskoslezským

PRVNÍ ADVENTNÍ NEDĚLE – 2. prosince 2018

- 10.00 hodin **O PEJSKOVI A KOČIČCE** – Operní studio NDM v Divadle „12“
16.00 hodin **O PEJSKOVI A KOČIČCE** – Operní studio NDM v Divadle „12“
16.00 hodin **DON QUIJOTE** – balet v Divadle Antonína Dvořáka
16.00 hodin **JESUS CHRIST SUPERSTAR** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

DRUHÁ ADVENTNÍ NEDĚLE – 9. prosince 2018

- 16.00 hodin **ROMEO A JULIE, poselství lásky** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona
19.00 hodin **TEĎ MĚ ZABIJ** – činohra v Divadle „12“

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDĚLE – 16. prosince 2018

Zveme vás na slavnostní otevření nové divadelní pasáže s novým prodejem vstupenek a novou Kavárnou Národní dům.

- 16.00 hodin **MAŠKARÁDA čili Fantom Opery** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka
16.00 hodin **KOČKY** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona
19.00 hodin **SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ** – činohra v Divadle „12“

ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDĚLE – 23. prosince 2018

NEHRAJEME

VÁNOČNÍ SVÁTKY s Národním divadlem moravskoslezským

25. prosince 2018

- 16.00 hodin **MAŠKARÁDA čili Fantom Opery** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka
16.00 hodin **ROMEO A JULIE, poselství lásky** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

26. prosince 2018

- 16.00 hodin **POPELKA** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – *rodinné vstupné*
16.00 hodin **HABAĎÚRA** – činohra v Divadle Jiřího Myrona

27. prosince 2018

- 18.30 hodin **PRODANÁ NEVĚSTA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka – *rodinné vstupné*
18.30 hodin **JESUS CHRIST SUPERSTAR** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

28. prosince 2018

- 18.30 hodin **LA TRAVIATA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka
18.30 hodin **DONAHA! (Hole dupy)** – činohra v Divadle Jiřího Myrona

29. prosince 2018

- 18.30 hodin **LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!** – opera v Divadle Antonína Dvořáka
18.30 hodin **REBECCA** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

30. prosince 2018

- 16.00 hodin **POPELKA** – balet v Divadle Antonína Dvořáka – *rodinné vstupné*
16.00 hodin **REBECCA** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

31. prosince 2018

- 17.00 hodin **ŠŤASTNÍ VE TŘECH** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka
17.00 hodin **KOČKY** – opereta/muzikál v Divadle Jiřího Myrona

Hledáte vhodný vánoční dárek? Darujte divadlo...

Můžete zakoupit vstupenky nebo dárkový voucher, který je možné uplatnit i on-line.

www.ndm.cz

